BENDROJO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2016 m. sausio 19 d.*

„Konkurencija — Karteliai — Skirstomųjų įrenginių, kuriuose įtaisyta dujų izoliacija, projektų rinka — Sprendimas, priimtas Bendrajam Teismui iš dalies panaikinus pirmąjį sprendimą — Baudos — Pareiga motyvuoti — Gero administravimo principas — Teisė į gynybą — Vienodas požiūris — Proporcingumas — Vertinimo klaida — Pradinis baudos dydis — Indėlis darant pažeidimą — Atgrasomasis koeficientas“

Byloje T-409/12

Mitsubishi Electric Corp., įsteigta Tokijuje (Japonija), atstovaujama solisitorių R. Denton, J. Vyavaharkar, R. Browne, L. Philippou, M. Roald, J. Robinson ir advokato K. Haegeman,

ieškovė,

prieš

Europos Komisiją, atstovaujamą N. Khan ir P. van Nuffel,

atsakovę,

dėl pagrindinio prašymo panaikinti 2012 m. birželio 27 d. Komisijos sprendimą C(2012) 4381, kuriuo iš dalies pakeistas 2007 m. sausio 24 d. Komisijos sprendimas C(2006) 6762 *final* dėl procedūros pagal EB 81 straipsnį (dabar – SESV 101 straipsnis) ir EEE susitarimo 53 straipsnį, kiek jis skirtas *Mitsubishi Electric Corp*. ir *Toshiba Corp*. (byla COMP/39.966 – Skirstomieji įrenginiai su dujų izoliacija – Baudos) ir kiek jis susijęs su ieškove, ir dėl papildomo prašymo iš dalies pakeisti to paties sprendimo 1 straipsnį ir panaikinti arba, jei nebūtų panaikinta, sumažinti ieškovei skirtos baudos dydį

BENDRASIS TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas H. Kanninen, teisėjai I. Pelikánová (pranešėja) ir E. Buttigieg,

posėdžio sekretorė S. Spyropoulos, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2015 m. balandžio 21 d. posėdžiui,

priima šį

* Proceso kalba: anglų.

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

1 Ieškovė *Mitsubishi Electric Corp*. yra Japonijos įmonė, veikianti įvairiuose sektoriuose ir konkrečiai – skirstomųjų įrenginių, kuriuose įtaisyta dujų izoliacija (toliau – SĮDI) sektoriuje. Nuo 2002 m. spalio mėn. iki 2005 m. balandžio mėn. *Mitsubishi Electric Corp*. skirstomųjų įrenginių, kuriuose įtaisyta dujų izoliacija, veikla buvo vykdoma per bendrąją įmonę *TM T&D Corp*., kuri lygiomis dalimis priklausė *Mitsubishi Electric Corp*. ir *Toshiba Corp*. ir kuri 2005 m. buvo likviduota.

2 2007 m. sausio 24 d. Europos Bendrijų Komisija priėmė Sprendimą C(2006) 6762 *final* dėl procedūros pagal [EB] 81 straipsnį ir EEE susitarimo 53 straipsnį (byla COMP/F/38.899 – Skirstomieji įrenginiai su dujų izoliacija) (toliau – 2007 m. sprendimas).

3 2007 m. sprendime Komisija konstatavo, kad nuo 1988 m. balandžio 15 d. iki 2004 m. gegužės 11 d. Europos ekonominės erdvės (EEE) SĮDI rinkoje buvo daromas vienas ir tęstinis EB 81 straipsnio ir EEE susitarimo 53 straipsnio pažeidimas, ir šio sprendimo adresatams, t. y. Europos ir Japonijos SĮDI gamintojams, skyrė baudas, kurių dydis apskaičiuotas taikant Baudų, skiriamų pagal Reglamento Nr. 17 15 straipsnio 2 dalį ir EAPB sutarties 65 straipsnio 5 dalį, nustatymo metodo gairėse (OL C 9, 1998, p. 3; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 1 t., p. 171, toliau – Baudų apskaičiavimo gairės) ir Komisijos pranešime apie atleidimą nuo baudų ir baudų sumažinimą kartelių atveju (OL C 45, 2002, p. 3; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 2 t., p. 155) išdėstytą metodiką.

4 2007 m. sprendime aptariamas pažeidimas sudarytas iš trijų pagrindinių dalių:

— 1988 m. balandžio 15 d. Vienoje pasirašytas susitarimas (toliau – GQ susitarimas) dėl su SĮDI susijusių projektų pasaulio mastu skyrimo pagal nustatytas taisykles, kad būtų išlaikytos kvotos, kurios aiškiai parodo istoriškai nusistovėjusias jų rinkos dalis; šis susitarimas, kuris buvo taikomas visame pasaulyje, išskyrus Jungtines Amerikos Valstijas, Kanadą, Japoniją ir 17 Vakarų Europos šalių, buvo pagrįstas „bendra Japonijos kvota“ Japonijos gamintojams ir „bendra Europos kvota“ Europos gamintojams,

— lygiagretus susitarimas (toliau – bendrasis susitarimas), pagal kurį, pirma, su SĮDI susiję projektai Japonijoje ir Europoje esančių kartelio narių šalyse (toliau – šalys gamintojos) buvo paskirti atitinkamai kartelio nariams Japonijoje ir Europoje ir, antra, su SĮDI susiję projektai kitose Europos šalyse taip pat buvo skirti Europos šalių grupei, o Japonijos gamintojai įsipareigojo neteikti pasiūlymų dėl SĮDI projektų Europoje; tačiau už šį įsipareigojimą apie tokius projektus turėjo būti pranešta Japonijos grupei ir jie turėjo būti priskirti GQ susitarime nustatytai „bendrai Europos kvotai“ (toliau – pranešimas ir projektų apskaita),

— 1988 m. balandžio 15 d. Europos gamintojų grupės narių Vienoje pasirašytas susitarimas „E-Group Operation Agreement for GQ-Agreement“ („E grupės susitarimas dėl GQ susitarimo įgyvendinimo“, toliau – EQ susitarimas) dėl šiai grupei pagal GQ susitarimą skirtų su SĮDI susijusių projektų pasidalijimo.

5 2007 m. sprendimo 1 straipsnyje Komisija konstatavo, kad ieškovė dalyvavo darant pažeidimą nuo 1988 m. balandžio 15 d. iki 2004 m. gegužės 11 d.

6 Už 2007 m. sprendimo 1 straipsnyje nurodytą pažeidimą ieškovei 2007 m. sprendimo 2 straipsnyje paskirta 118 575 000 EUR dydžio bauda, iš jų 4 650 000 EUR, t. y. už TM T&D padarytą pažeidimą, turėjo būti sumokėta solidariai su *Toshiba*.

7 2007 m. balandžio 18 d. ieškovė pareiškė ieškinį dėl 2007 m. sprendimo.

8 2011 m. liepos 12 d. Sprendimu *Mitsubishi Electric / Komisija* (T-133/07, Rink., EU:T:2011:345) Bendrasis Teismas, pirma, atmetė ieškovės ieškinį, kiek jis susijęs su 2007 m. sprendimo 1 straipsnio panaikinimu. Antra, jis panaikino 2007 m. sprendimo 2 straipsnio g ir h punktus, kiek tai susiję su ieškove, ir tai motyvavo tuo, kad Komisija pažeidė vienodo požiūrio principą, kai apskaičiuodama baudos ieškovei dydį pasirinko kitus referencinius metus nei darant pažeidimą dalyvavusių subjektų iš Europos atveju.

9 2011 m. rugsėjo 22 d. Teisingumo Teisme ieškovė pateikė apeliacinį skundą dėl 8 punkte minėto Sprendimo *Mitsubishi Electric / Komisija* (EU:T:2011:345).

10 2012 m. vasario 15 d. Komisija atsiuntė ieškovei raštą apie faktines aplinkybes, kuriame nurodė, jog ketina priimti naują sprendimą, kuriuo jai skiriama bauda (toliau – raštas apie faktines aplinkybes). Komisija išdėstė faktines aplinkybes, kurios, kaip ji teigia, reikšmingos apskaičiuojant šią baudą, atsižvelgiant į šio sprendimo 8 punkte minėtą Sprendimą *Mitsubishi Electric / Komisija* (EU:T:2011:345).

11 2012 m. kovo 16 d. ieškovė pateikė pastabas dėl rašto apie faktines aplinkybes.

12 2012 m. birželio 8 d. įvyko ieškovės atstovų ir už bylą atsakingos Komisijos darbo grupės susitikimas.

13 2012 m. birželio 27 d. Komisijos sprendimu C(2012) 4381, kuriuo keičiamas 2007 m. sprendimas tiek, kiek jis skirtas ieškovei ir *Toshiba* (byla COMP/39.966 – Skirstomieji įrenginiai su dujų izoliacija – Baudos) (toliau – ginčijamas sprendimas), 2007 m. sprendimo 2 straipsnis buvo pakeistas pridedant du naujus g ir h punktus. Ieškovei, kaip vienintelei atsakingai už pažeidimą, g punkte buvo skirta 74 817 000 EUR dydžio bauda; h punkte ieškovei skirta 4 650 000 EUR dydžio bauda, kuri turi būti sumokėta solidariai su *Toshiba*.

14 Siekdama ištaisyti šio sprendimo 8 punkte minėtame Sprendime *Mitsubishi Electric / Komisija* (EU:T:2011:345) Bendrojo Teismo sukritikuotą skirtingą požiūrį, Komisija ginčijamame sprendime rėmėsi bendra 2003 m. SĮDI apyvarta. Kadangi tais metais ieškovės ir *Toshiba* veikla SĮDI srityje buvo vykdoma per bendrovę TM T&D, Komisija atsižvelgė į pastarosios bendrovės 2003 m. apyvartą (ginčijamo sprendimo 59 ir 60 konstatuojamosios dalys).

15 Taigi, pirma, taikydama diferencijuotą požiūrį ir taip siekdama atsižvelgti į atitinkamą atskirų kartelio dalyvių indėlį darant pažeidimą, Komisija apskaičiavo TM T&D rinkos dalį 2003 m., kiek tai susiję su SĮDI (15–20 %), ir priskyrė ją prie antros kategorijos pagal 2007 m. sprendimo 482–488 konstatuojamosiose dalyse nustatytas kategorijas. Todėl TM T&D skirta hipotetinio 31 000 000 EUR dydžio bauda (ginčijamo sprendimo 61 konstatuojamoji dalis).

16 Antra, siekiant atsižvelgti į ieškovės ir *Toshiba* nevienodus pajėgumus prisidėti prie pažeidimo laikotarpiu iki TM T&D įsteigimo, pastarajai skirtos baudos pradinis dydis buvo paskirstytas akcininkams proporcingai jų atitinkamiems SĮDI pardavimams 2001 m., kurie buvo paskutiniai visi metai iki TM T&D įsteigimo. Todėl ieškovei buvo skirta 20 136 801 EUR, o *Toshiba* 10 863 199 EUR pradinio dydžio bauda (ginčijamo sprendimo 62 ir 63 konstatuojamosios dalys).

17 Trečia, siekdama užtikrinti baudos atgrasomąjį poveikį, Komisija, atsižvelgdama į 2005 m. ieškovės apyvartą, jai pritaikė atgrasomąjį koeficientą 1,5 (ginčijamo sprendimo 69–71 konstatuojamosios dalys).

18 Ketvirta, siekiant atsižvelgti į pažeidimo trukmę laikotarpiu iki TM T&D įsteigimo, ieškovei skirtos baudos pradinis dydis padidintas 140 % (ginčijamo sprendimo 73–76 konstatuojamosios dalys).

19 Penkta, siekiant atsižvelgti į pažeidimo trukmę TM T&D veiklos laikotarpiu, ieškovei ir *Toshiba* solidariai skirta bauda, sudaranti 15 % TM T&D skirtos baudos pradinio hipotetinio dydžio (ginčijamo sprendimo 77 konstatuojamoji dalis).

20 Galiausiai, šešta, solidarios baudos dydis buvo padaugintas iš ieškovei pritaikyto atgrasomojo koeficiento, o dėl šio matematinio daugybos veiksmo gautas dydis, viršijantis solidarios baudos dydį, jai buvo skirtas individualiai (ginčijamo sprendimo 78 konstatuojamoji dalis).

Procesas ir šalių reikalavimai

21 2012 m. rugsėjo 12 d. ieškovė Bendrojo Teismo kanceliarijai pateikė šį ieškinį.

22 2013 m. sausio 8 d. raštu ieškovė atsisakė pateikti dubliką.

23 2013 m. vasario 21 d. Bendrojo Teismo ketvirtosios kolegijos pirmininko nutartimi procesas buvo sustabdytas, kol bus priimtas Sprendimas byloje C-489/11 P, *Mitsubishi Electric Corp. / Komisija*.

24 Pakeitus Bendrojo Teismo kolegijų sudėtį, teisėjas pranešėjas buvo paskirtas į pirmąją kolegiją, todėl ši byla paskirta tai kolegijai.

25 2013 m. gruodžio 19 d. Sprendimu *Siemens / Komisija* (C-239/11 P, C-489/11 P ir C-498/11 P, EU:C:2013:866) Teisingumo Teismas atmetė ieškovės pateiktą apeliacinį skundą dėl šio sprendimo 8 punkte minėto Sprendimo *Mitsubishi Electric / Komisija* (EU:T:2011:345). Nuo tada procesas šioje byloje buvo atnaujintas.

26 Susipažinęs su teisėjo pranešėjo pranešimu, Bendrasis Teismas (pirmoji kolegija) 2015 m. vasario 3 d. nusprendė pradėti žodinę proceso dalį ir, taikydamas proceso organizavimo priemones pagal 1991 m. gegužės 2 d. Bendrojo Teismo procedūros reglamento 64 straipsnį, paprašė šalių pateikti dokumentą ir raštu pateikė klausimus. Šiuos Bendrojo Teismo prašymus šalys patenkino per nustatytą terminą.

27 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

— panaikinti ginčijamą sprendimą, kiek jis su ja susijęs,

— nepatenkinus pirmojo reikalavimo, pakeisti ginčijamo sprendimo 1 straipsnį, kad būtų panaikintas arba, jeigu nebūtų panaikintas, iš esmės sumažintas jai paskirtos baudos dydis,

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

28 Komisija Bendrojo Teismo prašo:

— atmesti ieškinį kaip iš dalies akivaizdžiai nepriimtiną ir iš dalies akivaizdžiai teisiškai nepagrįstą,

— priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

Dėl pagrindinio prašymo panaikinti ginčijamą sprendimą

29 Ieškinyje ieškovė pateikia devynis pagrindus pagrindiniam reikalavimui pagrįsti. Pirmasis pagrindas susijęs su pareigos motyvuoti, gero administravimo principo ir ieškovės teisės į gynybą pažeidimu. Antrasis pagrindas susijęs su pareigos motyvuoti, vienodo požiūrio principo ir proporcingumo

principo, kiek jie susiję su atgrasomojo koeficiento apskaičiavimu, pažeidimu. Trečiasis pagrindas susijęs su proporcingumo principo pažeidimu dėl to, jog Komisija ieškovei skirtos baudos dydį apskaičiavo taip pat kaip Europos gamintojams skirtų baudų dydį. Ketvirtasis pagrindas susijęs su tuo, kad, nustatydama ieškovės elgesio įtaką ir apskaičiuodama jai skirtą baudą, Komisija padarė klaidą neatsižvelgdama į techninius ir ekonominius įrodymus. Penktasis pagrindas susijęs su klaida nustatant pažeidimo trukmę. Šeštasis pagrindas susijęs su vienodo požiūrio principo ir proporcingumo principo pažeidimu nustatant TM T&D pradinio baudos dydžio proporcijas, kurias reikia paskirstyti ieškovei ir *Toshiba*. Septintasis pagrindas susijęs su pareigos motyvuoti ir ieškovės teisės į gynybą pažeidimu, kiek tai susiję su TM T&D pradinio baudos dydžio proporcijų, kurias reikia paskirstyti ieškovei ir *Toshiba*, nustatymu. Aštuntasis pagrindas susijęs su vienodo požiūrio principo ir proporcingumo principo pažeidimu, kiek tai susiję su pradinio baudos dydžio skyrimo ieškovei už laikotarpį iki TM T&D įsteigimo metodu. Devintasis pagrindas susijęs su pareigos motyvuoti ir ieškovės teisės į gynybą pažeidimu, kiek tai susiję su pradinio baudos dydžio skyrimo ieškovei už laikotarpį iki TM T&D įsteigimo metodu.

30 Atsakydama į Bendrojo Teismo raštu pateiktą klausimą, ieškovė pareiškė, kad priėmus šio sprendimo 25 punkte minėtą Sprendimą *Siemens / Komisija* (EU:C:2013:866) ji atsisako penktojo pagrindo. Taigi reikia išnagrinėti tik pirmąjį–ketvirtąjį ir šeštąjį–devintąjį pagrindus. Todėl Bendrasis Teismas mano, kad būtų tikslinga visų pirma išnagrinėti pirmąjį, septintąjį ir devintąjį pagrindus, kurie susiję su ginčijamo sprendimo priėmimu pasibaigusia procedūra ir to sprendimo motyvavimu; antra, reikėtų išnagrinėti aštuntąjį ir šeštąjį pagrindus, susijusius su ieškovei skirtos baudos pradinio dydžio nustatymu remiantis TM T&D skirtos baudos pradiniu hipotetiniu dydžiu; trečia, reikėtų nagrinėti trečiąjį ir ketvirtąjį pagrindus, kurie susiję su ieškovės indėliu darant pažeidimą, ir, ketvirta, antrąjį pagrindą, susijusį su ieškovei taikomo atgrasomojo koeficiento nustatymu.

Dėl ieškinio pirmojo pagrindo, susijusio su pareigos motyvuoti, gero administravimo principo ir ieškovės teisės į gynybą pažeidimu

31 Ieškinio pirmajame pagrinde ieškovė teigia, kad apskaičiuodama jai skirtos baudos dydį Komisija pažeidė pareigą motyvuoti, gero administravimo principą ir jos teisę į gynybą.

32 Iš tiesų, pasak ieškovės, remiantis Komisijos pranešimu dėl bylų, susijusių su [SESV] 101 ir 102 straipsniais, nagrinėjimo geriausios patirties (OL C 308, 2011, p. 6), darytina išvada, kad siekdama padidinti skaidrumą Komisija į pranešimą apie kaltinimus arba, jei reikia, į raštą apie faktines aplinkybes turi įtraukti tam tikrus baudos dydžiui apskaičiuoti reikšmingus duomenis, kaip antai reikšmingus su pardavimu susijusius skaičius.

33 Tačiau šioje byloje taikomas baudos dydžio apskaičiavimo metodas nėra aiškiai paaiškintas ginčijamo sprendimo 51–85 konstatuojamosiose dalyse, todėl ieškovė negali jo suprasti, nes Komisija neišdėstė nei savo argumentų, nei esminių etapų, kurių laikėsi. Todėl Komisija taip pat pažeidė gero administravimo principą.

34 Konkrečiau ieškovė teigia, kad ginčijamas sprendimas yra nepakankamai motyvuotas, kiek tai susiję, pirma, su geografinės rinkos dydžiu, antra, su skirtingu požiūriu, trečia, su TM T&D skirtos baudos pradinio dydžio nustatymu ir jo tinkamumu ir, ketvirta, su jai taikomo atgrasomojo koeficiento pasirinkimu ir jo tinkamumu.

35 Be to, ieškovė teigia, kad tiek 2006 m. balandžio 20 d. pranešime apie kaltinimus, kuris buvo nusiųstas vykstant procedūrai, kuriai pasibaigus priimtas 2007 m. sprendimas (toliau – 2006 m. pranešimas apie kaltinimus), tiek per pokalbius prieš priimant ginčijamą sprendimą Komisija jai nenurodė, kad ketina taikyti atgrasomąjį koeficientą taip pat už TM T&D veiklos laikotarpį.

36 Komisija ginčija ieškovės argumentų pagrįstumą.

37 Visų pirma reikia pažymėti, kad savo argumentuose ieškovė painioja kaltinimus dėl teisės į gynybą pažeidimo per procedūrą, kuri baigėsi ginčijamo sprendimo priėmimu, su kaltinimais dėl įtariamų minėto sprendimo motyvavimo trūkumų. Tačiau, kadangi šie kaltinimai yra skirtingi, juos reikia išnagrinėti atskirai.

– Dėl kaltinimų, susijusių su ieškovės teisės į gynybą pažeidimu

38 Remiantis teismų praktika, siekiant užtikrinti teisę į gynybą, suinteresuotajam asmeniui per administracinę procedūrą turi būti suteikta galimybė veiksmingai išdėstyti savo nuomonę dėl nurodomų faktų ir aplinkybių tikrumo ir tinkamumo, taip pat dėl Komisijos pateiktų dokumentų teiginiui dėl Sutarties pažeidimo pagrįsti (2004 m. sausio 7 d. Sprendimo *Aalborg Portland ir kt. / Komisija*, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P ir C-219/00 P, Rink., EU:C:2004:6, 66 punktas).

39 Šioje byloje visų pirma reikia pažymėti, kad dėl to, jog ginčijamas sprendimas aiškiai yra 2007 m. sprendimą iš dalies keičiantis sprendimas, jo priėmimo procedūra yra procedūros, kuriai pasibaigus priimtas 2007 m. sprendimas, tęsinys. Tokiomis aplinkybėmis, kurios neginčijamos šio sprendimo 8 punkte minėtame Sprendime *Mitsubishi Electric / Komisija* (EU:T:2011:345), tikrinant, ar buvo laikytasi ieškovės teisės į gynybą per procedūrą, kuriai pasibaigus priimtas ginčijamas sprendimas, galima atsižvelgti tiek į 2007 m. sprendimą, tiek į iki jo priėmimo taikytas parengiamąsias priemones, kaip antai į 2006 m. pranešimą apie kaltinimus.

40 Pirma, ieškovė teigia, kaip minėta šio sprendimo 32 punkte, kad remiantis Pranešimu dėl geriausios patirties Komisija privalo suinteresuotosioms įmonėms pateikti tam tikrą kiekį baudos dydžiui apskaičiuoti reikšmingų duomenų, kaip antai su pardavimu susijusius skaičius.

41 Šiomis aplinkybėmis nesant reikalo nagrinėti Komisijos argumento, kuriuo ji ginčija Pranešimo dėl geriausios patirties privalomumą, reikia pažymėti, kad, remiantis ieškovės pastabomis dėl rašto apie faktines aplinkybes, darytina išvada, kad ji turėjo galimybę išsamiai išdėstyti savo nuomonę apie atskirus jai skiriamos baudos dydžio apskaičiavimo etapus. Kiek tai konkrečiai susiję su reikšmingais pardavimų skaičiais, šiame atsakyme aiškiai daroma nuoroda tiek į TM T&D, tiek į ieškovės ir *Toshiba* pardavimų skaičius, kuriais turėjo būti pasinaudota skaičiuojant baudos dydį, o tai reiškia, kad ieškovė galėjo identifikuoti šiam skaičiavimui reikšmingus duomenis ir pateikti savo pastabas šiuo klausimu.

42 Šį teiginį pagrindžia 2012 m. birželio 8 d. susitikimo Komisijos vidaus protokolas, kuriame remiamasi išsamiomis ieškovės ir Komisijos diskusijomis apie skirtingus ieškovei skirsimos baudos dydžio skaičiavimo etapus.

43 Tokiomis aplinkybėmis reikia daryti išvadą, kad ieškovė neįrodė, jog Komisija pažeidė jos teisę į gynybą nepateikdama jai baudos dydžiui apskaičiuoti reikšmingų duomenų ir visų pirma su pardavimu susijusių skaičių.

44 Antra, kaip minėta šio sprendimo 35 punkte, ieškovė iš esmės skundžiasi tuo, kad Komisija jos neįspėjo, jog ketina užtikrinti baudos atgrasomąjį poveikį ir jai skirti papildomą 2 325 000 EUR baudos dydį, gautą pritaikius atgrasomąjį koeficientą, kuris jai taikytinas už TM T&D veiklos laikotarpį, kaip minėta šio sprendimo 20 punkte (toliau – papildomas dydis).

45 Šiuo klausimu, pirma, 2006 m. pranešimo apie kaltinimus 9.2 punkte Komisija nurodė, kad šio dokumento adresatams ketina skirti baudas ir kaip vieną iš pagrindinių veiksnių nustatant šių baudų dydį paminėjo norą užtikrinti jų atgrasomąjį poveikį.

46 Antra, 2007 m. sprendimo 491 konstatuojamojoje dalyje Komisija nustatė ieškovei taikytiną atgrasomąjį koeficientą. To paties sprendimo 503 konstatuojamojoje dalyje Komisija aiškiai nurodė, kad pagal tą patį koeficientą apskaičiuotas papildomas dydis ieškovei bus skirtas už TM T&D veiklos laikotarpį. Remdamasi šiomis konstatuojamosiomis dalimis, ieškovė galėjo suprasti, kad Komisija ketina užtikrinti baudos atgrasomąjį poveikį ir kiek tai susiję su TM T&D veiklos laikotarpiu.

47 Trečia, šio sprendimo 8 punkte minėtame Sprendime *Mitsubishi Electric / Komisija* (EU:T:2011:345) nėra nieko, kuo remiantis būtų galima teigti, kad Komisijos sprendimas užtikrinti ieškovei skirtos baudos atgrasomąjį poveikį ir dėl TM T&D veiklos laikotarpio yra neteisėtas ar netinkamas, nes tame sprendime šis klausimas nenagrinėjamas.

48 Ketvirta, remiantis ieškovės pastabomis dėl rašto apie faktines aplinkybes galima teigti, kad remdamasi 2007 m. sprendimo 489 ir 503 konstatuojamosiomis dalimis ji tikėjosi, kad ne daugiau kaip 15 % TM T&D skirtos baudos pradinio hipotetinio dydžio bus skirta kaip bauda už pastarosios bendrovės veiklą, o „jeigu ieškovei bus nustatytas atgrasomasis koeficientas, tai būtent jis bus taikomas“. Taigi iš pačios ieškovės pareiškimų tampa aišku, kad ji tikėjosi, jog Komisijai jai taikys atgrasomąjį koeficientą už TM T&D veiklos laikotarpį ir todėl skirs papildomą dydį.

49 Penkta, 2012 m. birželio 8 d. susitikimo Komisijos vidaus protokole aiškiai nurodyta, kad, Komisijos nuomone, nereikėjo keisti 2007 m. sprendime nustatytų baudos dydžio apskaičiavimo parametrų, kurių Bendrasis Teismas nekritikavo, ir kad vienintelis metodikos pakeitimas dėl šios priežasties turėjo būti susijęs su referenciniais metais. Tačiau, kaip konstatuota šio sprendimo 46 ir 47 punktuose, 2007 m. sprendime atgrasomąjį koeficientą Komisija taikė už TM T&D veiklos laikotarpį, o Bendrasis Teismas vėliau nekritikavo šio baudos dydžio apskaičiavimo elemento.

50 Tokiomis aplinkybėmis reikia nuspręsti, kad per 2012 m. birželio 12 d. susitikimą Komisijos išreikšta pozicija pagrindžia kitus reikšmingus elementus, kuriais remiantis galima teigti, kad ji ketino taikyti atgrasomąjį koeficientą už TM T&D veiklos laikotarpį ir todėl skirti ieškovei papildomą dydį.

51 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia daryti išvadą, kad nuo 2006 m. pranešimo apie kaltinimus gavimo ieškovė žinojo, kad Komisija ketina užtikrinti skirtos baudos atgrasomąjį poveikį. Bent nuo 2007 m. sprendimo priėmimo ji galėjo suvokti, kad šis ketinimas reiškia papildomą dydį už TM T&D veiklos laikotarpį. Šis ketinimas nebuvo ginčijamas šio sprendimo 8 punkte minėtame Sprendime *Mitsubishi Electric / Komisija* (EU:T:2011:345) ir dar kartą buvo patvirtintas tiek rašte apie faktines aplinkybes, kaip galima teigti remiantis ieškovės pastabomis dėl šio rašto, tiek per 2012 m. birželio 12 d. susitikimą.

52 Tokiomis aplinkybėmis remiantis ieškovės argumentais negalima įrodyti, kad jos teisė į gynybą buvo pažeista, kiek tai susiję su Komisijos ketinimu jai skirti papildomą dydį.

– Dėl kaltinimų, susijusių su ginčijamo sprendimo motyvavimu

53 Remiantis teismų praktika, SESV 296 straipsnyje reikalaujami nurodyti motyvai turi aiškiai ir nedviprasmiškai atskleisti aktą priėmusios institucijos argumentus, kad suinteresuotieji asmenys galėtų susipažinti su priemonės priėmimo motyvais ir ginti savo teises, o Sąjungos teismas – vykdyti kontrolę (pagal analogiją žr. 2003 m. rugsėjo 18 d. Sprendimo *Volkswagen / Komisija*, C-338/00 P, Rink., EU:C:2003:473, 124 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką). Nors pagal SESV 296 straipsnį Komisija privalo nurodyti visas faktines ir teisines aplinkybes, nuo kurių priklauso sprendimo pagrindimas, ir teisinius argumentus, kurie ją paskatino jį priimti, pagal šią nuostatą nereikalaujama, kad Komisija aptartų visus faktinius ir teisinius aspektus, kurie buvo nagrinėjami per administracinę procedūrą (pagal analogiją žr. minėto Sprendimo *Volkswagen / Komisija*, EU:C:2003:473, 127 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką). Reikalavimas pateikti motyvus turi būti vertinamas atsižvelgiant į konkrečios bylos aplinkybes, ypač į akto turinį, pateiktų motyvų pobūdį ir šio akto adresatų ar kitų

asmenų, su kuriais jis tiesiogiai ir konkrečiai susijęs, suinteresuotumą gauti paaiškinimų (žr. 1998 m. balandžio 2 d. Sprendimo *Komisija / Sytraval ir Brink's France*, C-367/95 P, Rink., EU:C:1998:154, 63 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką). Minėta teismų praktika pagal analogiją taikytina Komisijos sprendimams, kuriais konstatuojamas EEE susitarimo 53 straipsnio 1 dalies pažeidimas.

54 Šiomis aplinkybėmis reikia priminti, kad ginčijamame sprendime aiškiai nustatyta, kad tai sprendimas, kuriuo iš dalies keičiamas 2007 m. sprendimas, kiek tai susiję su ieškovei ir *Toshiba* skirtomis baudomis. Todėl nagrinėjant šį ieškinį galima atsižvelgti į 2007 m. sprendimo motyvus tiek, kiek jiems nepadarė įtakos šio sprendimo 8 punkte minėtas Sprendimas *Mitsubishi Electric / Komisija* (EU:T:2011:345) ir kiek jiems neprieštaraujama ginčijamame sprendime.

55 Visų pirma reikia pažymėti, kad šio sprendimo 33 punkte išdėstytas įvadinis ieškovės argumentas, kad baudos dydžio apskaičiavimo metodas nėra aiškiai paaiškintas, todėl ieškovė negali jo suprasti, yra pernelyg bendras, kad jį būtų galima nagrinėti, todėl jis nepriimtinas remiantis 1991 m. gegužės 2 d. Procedūros reglamento 44 straipsnio 1 dalies c punktu, kuris taikomas tiek, kiek tai susiję su šio ieškinio priimtinumu (žr. 2010 m. rugsėjo 7 d. Nutarties *Norilsk Nickel Harjavalta ir Umicore / Komisija*, T-532/08, Rink., EU:T:2010:353, 70 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

56 Bet kuriuo atveju bendras baudos dydžio apskaičiavimo motyvavimo ginčijamame sprendime tyrimas neatskleidžia, kad tas motyvavimas yra nepakankamas ar nenuoseklus, nes Komisija paaiškino skirtingus veiksnius, į kuriuos atsižvelgė, ir atskirus tarpinius skaičiavimo veiksmus.

57 Pirma, kalbant apie konkretesnius argumentus, pažymėtina, kad ieškovė teigia, jog, nepaisant ginčijamo sprendimo 55 konstatuojamojoje dalyje pateikto nurodymo, kad vertinant pažeidimo sunkumą atsižvelgta į reikšmingos geografinės rinkos dydį, to paties sprendimo punkte dėl pažeidimo sunkumo nepaaiškinta, kaip nustatytas geografinės rinkos dydis ir kuriame etape į jį buvo atsižvelgta vertinant sunkumą. Šiuo atveju vienintelio nurodymo, kad neteisėti veiksmai buvo vykdomi visoje EEE, nepakanka.

58 Dėl šio aspekto reikia pažymėti, kad, kaip teigia Komisija, remiantis ginčijamo sprendimo įvadiniu sakiniu darytina išvada, jog pažeidimo sunkumas konstatuotas „atsižvelgiant į įrodytas aplinkybes" 2007 m. sprendime. Tačiau remiantis pastarojo sprendimo 478 konstatuojamąja dalimi teigtina, kad atitinkama geografinė rinka yra EEE rinka ir kad remiantis suinteresuotųjų įmonių pateiktais duomenimis nustatytas šios rinkos dydis 2003 m. buvo maždaug 320 mln. eurų, o šie teiginiai nebuvo užginčyti šio sprendimo 8 punkte minėtame Sprendime *Mitsubishi Electric / Komisija* (EU:T:2011:345). Be to, remiantis 2007 m. sprendimo 483 konstatuojamąja dalimi galima daryti aiškią išvadą, kad nustatant skirtingoms įmonėms taikytinus pradinius baudos dydžius buvo atsižvelgta į atitinkamos geografinės rinkos dydį.

59 Antra, ieškovė teigia, kad skirtingas vertinimas nepagrįstas jokiu aiškiu ir tiksliu paaiškinimu, nes ginčijamame sprendime nepaaiškinta, kaip pasinaudota pardavimų pasaulio mastu skaičiais nustatant 2007 m. sprendime apibrėžtas grupes. Be to, ginčijamo sprendimo 61 konstatuojamojoje dalyje daroma nuoroda į 2007 m. sprendimo 484 konstatuojamąją dalį, kurioje kalbama apie rinkos vertės EEE svarbą. Pasak ieškovės, toje nuorodoje nepateikiama duomenų apie atitinkamos geografinės rinkos dydį, kaip minėta šio sprendimo 57 punkte.

60 Šiuo klausimu, pirma, remiantis ginčijamo sprendimo 57–61 konstatuojamosiomis dalimis, aiškinamomis atsižvelgiant į 2007 m. sprendimo 483–488 konstatuojamąsias dalis, darytina išvada, kad atskirų suinteresuotųjų įmonių, taip pat TM T&D, 2003 m. pardavimų pasaulio mastu skaičiais buvo pasinaudota apskaičiuojant jų pasaulinės rinkos dalis, į kurias atžvelgiant šios įmonės buvo suskirstytos į grupes, kurioms nustatyti skirtingi pradiniai baudos dydžiai. Remiantis šio sprendimo 53 priminta teismų praktika, toks motyvavimas yra pakankamas.

61 Kita vertus, kadangi šio sprendimo 58 punkte konstatuota, kad Komisija pakankamai teisiškai motyvavo atitinkamos geografinės rinkos apimtį ir dydį, argumentas dėl ginčijamo sprendimo 61 konstatuojamosios dalies ir 2007 m. sprendimo 484 konstatuojamosios dalies grindžiamas klaidinga prielaida, todėl jam pritarti negalima.

62 Trečia, pasak ieškovės, nei 2007 m. sprendime, nei ginčijamame sprendime nepateikta paaiškinimų dėl to, kaip buvo apskaičiuotas TM T&D pradinis baudos dydis, ir nenurodytos priežastys, dėl kurių jis yra tinkamas. Taigi, kadangi nepateikta jokių nurodymų apie tai, kaip nustatytas tikslus dydis, jis gali atrodyti savavališkas. Be to, ieškovė pakartoja, kad 2007 m. sprendimo 484 konstatuojamojoje dalyje pateikta nuoroda į rinkos vertę EEE yra nepagrįsta dėl šio sprendimo 57 punkte paaiškintų priežasčių.

63 Šiuo klausimu ginčijamo sprendimo 57–61 konstatuojamosiose dalyse Komisija nusprendė, kad dėl to, jog pažeidimas yra labai sunkus, reikia taikyti skirtingą požiūrį, siekiant atsižvelgti į skirtingų įmonių nevienodą pajėgumą padaryti reikšmingą žalą konkurencijai. Kaip konstatuota šio sprendimo 61 punkte, Komisija nusprendė, kad skirtingas požiūris turi būti išreikštas pradinius baudos dydžius suskirstant į kategorijas pagal 2003 m. SĮDI apyvartą pasaulio mastu. Darydama nuorodą į 2007 m. sprendimo 484–488 konstatuojamosiose dalyse nurodytas kategorijas, Komisija ginčijamo sprendimo 61 konstatuojamojoje dalyje pažymėjo, kad atsižvelgiant į TM T&D 2003 m. su SĮDI susijusią apyvartą ši bendrovė turi būti priskirta prie antros kategorijos, o tai reiškia, kad jai nustatytas pradinis hipotetinis baudos dydis yra 31 000 000 EUR.

64 2007 m. sprendimo 483 konstatuojamojoje dalyje, be kita ko, pažymėta, kad kategorijos buvo nustatytos taip, kad skirtumai prie tos pačios kategorijos priskirtų įmonių SĮDI rinkos dalių būtų mažesni už prie skirtingų kategorijų priskirtų įmonių rinkos dalių skirtumus.

65 Šiomis aplinkybėmis remiantis Baudų apskaičiavimo gairių 1 punkto A dalimi darytina išvada, kad, kiek tai susiję su labai sunkiais pažeidimais, numatomas pradinis dydis buvo didesnis nei 20 000 000 EUR.

66 Taigi šie duomenys suteikia galimybę ieškovei suprasti argumentus, kuriais remdamasi Komisija įvertino jos padaryto pažeidimo sunkumą, o tai reiškia, kad Komisija laikėsi jai nustatytos pareigos motyvuoti ir kad iš tikrųjų neprivalėjo ginčijamame sprendime pateikti išsamesnių paaiškinimų ar skaičių, susijusių su tiksliu TM T&D skirtos baudos pradiniu dydžiu (šiuo klausimu žr. 2004 m. balandžio 29 d. Sprendimo *Tokai Carbon ir kt. / Komisija*, T-236/01, T-244/01–T-246/01, T-251/01 ir T-252/01, Rink., EU:T:2004:118, 252 punktą).

67 Iš tiesų, net jeigu Komisija ginčijamame sprendime nenurodo, dėl kokių priežasčių ji pasirinko taikyti konkretų 31 000 000 EUR dydį prie antros kategorijos priskirtoms įmonėms, taip pat TM T&D, šio jos pasirinkimo negalima laikyti savavališku, ir jis neperžengia Komisijos šioje srityje turimos diskrecijos ribų (pagal analogiją žr. 66 punkte minėto Sprendimo *Tokai Carbon ir kt. / Komisija*, EU:T:2004:118, 224 punktą), nes sprendimas dėl tokio pasirinkimo priimtas atsižvelgiant į šio sprendimo 63–65 punktuose pateiktus duomenis.

68 Kalbant apie argumentą dėl 2007 m. sprendimo 484 konstatuojamojoje dalyje daromos nuorodos į rinkos vertę EEE, pakanka padaryti nuorodą į šio sprendimo 58 ir 61 punktus.

69 Ketvirta, ieškovė teigia, kad Komisija nemotyvavo nei atgrasomojo koeficiento dydžio pasirinkimo, nei priežasčių, dėl kurių reikėjo ieškovei taikyti šį koeficientą net už TM T&D veiklos laikotarpį, kurio taikymo pasekmė yra papildomo dydžio skyrimas.

70 Šiuo atveju, remiantis 2011 m. kovo 3 d. Sprendimo *Siemens / Komisija* (T-110/07, Rink., EU:T:2011:68) 310–317 punktais, darytina išvada, kad 2007 m. sprendimo 491 konstatuojamojoje dalyje Komisija išdėstė pakankamai duomenų, į kuriuos atsižvelgė padidindama pradinius baudos dydžius siekdama atgrasomojo poveikio. Kadangi šis konstatavimas taikytinas ginčijamame sprendime

ieškovei nustatytam atgrasomajam koeficientui, darytina išvada, kad ieškovė galėjo žinoti šio padidinimo pagrindimą, kiek tai susiję su pradiniu jai skirtos baudos dyžiu, ir ginti savo teises, o Bendrasis Teismas gali vykdyti kontrolę.

71 Kita vertus, reikia pažymėti, kad Komisija neprivalėjo konkrečiai motyvuoti savo sprendimo ieškovei taikyti atgrasomąjį koeficientą už TM T&D veiklos laikotarpį. Kadangi Komisija ieškovei priskyrė atsakomybę už TM T&D veiklą, ginčijamo sprendimo 69–71 konstatuojamosiose dalyse, aiškinamose atsižvelgiant į 2007 m. sprendimo 491 konstatuojamąją dalį, išreikštas Komisijos ketinimas užtikrinti ieškovei skirtos baudos atgrasomąjį poveikį reiškė, kad atgrasomasis koeficientas turi būti taikomas ir už tą laikotarpį, o dėl tos priežasties reikėjo skirti papildomą dydį.

72 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia atmesti ieškinio pirmajame pagrinde išdėstytus kaltinimus dėl pareigos motyvuoti pažeidimo ir tame pačiame pagrinde išdėstytą kaltinimą dėl gero administravimo principo pažeidimo, kuris nepagrįstas savarankiškais argumentais.

73 Todėl ieškinio pirmąjį pagrindą reikia atmesti visą.

Dėl ieškinio septintojo pagrindo, susijusio su pareigos motyvuoti ir ieškovės teisės į gynybą pažeidimu, kiek tai susiję su TM T&D pradinio baudos dydžio proporcijų, kurias reikia paskirstyti ieškovei ir *Toshiba*, nustatymu

74 Ieškovė teigia, kad Komisija pažeidė pareigą motyvuoti, nes nenurodė priežasčių, dėl kurių TM T&D skirtos baudos pradinį dydį reikėjo paskirstyti ieškovei ir *Toshiba* atsižvelgiant į kiekvienos jų 2001 m. SĮDI pardavimų proporciją. Nors ginčijamame sprendime nurodyta, kad nereikia TM T&D skirtos baudos pradinio dydžio paskirstyti atsižvelgiant į jos dviejų akcininkių kapitalo dalį, jame nepaaiškinta, kodėl reikia atsižvelgti į 2001 m. ar anksčiau buvusią šių akcininkių padėtį, kadangi toks požiūris neatitinka bendros 2007 m. sprendimo ir ginčijamo sprendimo metodikos ir taip pat nebuvo taikomas *Schneider Electric SA* (toliau – *Schneider*) atveju, kiek tai susiję su jos kapitalo dalimi su *VA Tech* bendroje įmonėje VAS. Nepateikus paaiškinimo dėl taikomo skirtingo požiūrio ieškovei ir *Schneider* buvo pažeista ieškovės teisė į gynybą.

75 Komisija ginčija ieškovės argumentų pagrįstumą.

76 Pirma, šiuo klausimu reikia pažymėti, kad ginčijamo sprendimo 52 ir 57 konstatuojamosiose dalyse nurodyta, jog nustatydama baudos dydį Komisija turi atsižvelgti į pažeidimo sunkumą ir, jei tai yra labai sunkus pažeidimas, gali taikyti skirtingą požiūrį, grindžiamą atskirų įmonių finansiniu pajėgumu padaryti rimtą žalą konkurencijai.

77 Antra, 2007 m. sprendime konstatuota, o ginčijamo sprendimo 1–3 konstatuojamosiose dalyse priminta, kad nors ieškovės ir *Toshiba* veikla SĮDI srityje 2002 m. buvo perleista TM T&D, didžiąją dalį pažeidimo laikotarpio jos individualiai dalyvavo darant pažeidimą.

78 Trečia, remiantis ginčijamo sprendimo 62 ir 67 konstatuojamosiomis dalimis darytina išvada, kad šiomis aplinkybėmis atsižvelgimas į dviejų TM T&D akcininkių nevienodą konkurencinę padėtį šios įmonės įsteigimo momentu, o ne į jų kapitalo dalį įmonėje TM T&D suteikė galimybę geriau įvertinti atitinkamą jų pajėgumą padaryti rimtą žalą konkurencijai.

79 Ketvirta, remiantis ginčijamo sprendimo 67 straipsniu, tai tuo labiau taikytina ir dėl to, kad ieškovės ir *Toshiba* SĮDI pardavimų 2001 m. proporcija labai skyrėsi nuo joms priklausančios TM T&D kapitalo dalies, o tai reiškia, kad ši proporcija patikimai neatspindėjo rinkos realijų.

80 Penkta, atsakydama į Bendrojo Teismo pateiktą klausimą ieškovė pažymėjo, kad per procedūrą, pasibaigusią ginčijamo sprendimo priėmimu, ir, be kita ko, pastabose dėl rašto apie faktines aplinkybes ji neteigė, kad tame rašte numatytas metodas skyrėsi nuo metodo, taikyto 2007 m. sprendime, kiek tai susiję su *Schneider*. Tokiomis aplinkybėmis Komisija šiuo klausimu neprivalėjo pateikti ypatingo motyvavimo, kuriame būtų nurodyta kažkas daugiau nei ginčijamo sprendimo 67 konstatuojamojoje dalyje pateiktame paaiškinime, kuris trumpai apibendrintas šio sprendimo 79 punkte.

81 Apskirtai, bet kuriuo atveju konkreti priežastis, dėl kurios *Schneider* padėtis skyrėsi nuo ieškovės padėties, t. y. atitinkamos *Schneider* apyvartos nebuvimas 2001 m. arba 2003 m., buvo išdėstytas šio sprendimo 8 punkte minėto Sprendimo *Mitsubishi Electric / Komisija* (EU:T:2011:345) dalyje, kurioje kalbama apie Komisijos ketinimą atsižvelgti į ieškovės ir *Toshiba* nevienodus pajėgumus prisidedant prie pažeidimo ir į kurią daroma nuoroda ginčijamo sprendimo 62 ir 67 konstatuojamosiose dalyse.

82 Taigi remiantis ginčijamo sprendimo motyvais, aiškinamais, kiek tai reikalinga, atsižvelgiant į šio sprendimo 8 punkte minėtą Sprendimą *Mitsubishi Electric / Komisija* (EU:T:2011:345), galima pakankamai aiškiai suprasti, kad Komisijos sprendimas paskirstyti TM T&D skirtos baudos pradinį dydį ieškovei ir *Toshiba* atsižvelgiant į kiekvienos jų 2001 m. SĮDI pardavimų proporciją buvo grindžiamas ketinimu atsižvelgti į atitinkamą jų pajėgumą padaryti rimtą žalą konkurencijai, toliau kad ieškovės ir *Toshiba* atvejis skyrėsi nuo kitų Europos įmonių, išskyrus *Schneider*, atvejo tuo, kad jos individualiai dalyvavo darant pažeidimą didžiąją dalį pažeidimo darymo laikotarpio, tačiau 2012 m. perleido savo veiklą įmonei TM T&D, ir galiausiai kad *Schneider* padėtis skyrėsi nuo ieškovės ir *Toshiba* padėties tuo, kad nebuvo duomenų apie atitinkamą *Schneider* apyvartą 2001 m. arba 2003 m. Tokiomis aplinkybėmis reikia daryti išvadą, kad šiuo klausimu ginčijamo sprendimo motyvavimas atitinka šio sprendimo 53 straipsnyje minėtoje teismų praktikoje nustatytus reikalavimus.

83 Beje, kadangi iškovė neišvengiamai žinojo apie šio sprendimo 8 straipsnyje minėtame Sprendime *Mitsubishi Electric / Komisija* (EU:T:2011:345) suformuluotus konstatavimus, ji negalėjo teigti, jog Komisija pažeidė jos teisę į gynybą nepateikdama paaiškinimų dėl jai ir *Schneider* taikyto skirtingo požiūrio prieš ginčijamo sprendimo priėmimą. Tai tuo labiau taikytina dėl to, kad, kaip konstatuota šio sprendimo 80 punkte, ieškovė neteigė, kad metodas, kurį ketinta jai taikyti, skyrėsi nuo *Schneider* taikyto metodo.

84 Todėl turi būti atmestas visas ieškinio septintasis pagrindas.

Dėl ieškinio devintojo pagrindo, susijusio su pareigos motyvuoti ir ieškovės teisės į gynybą pažeidimu, kiek tai susiję su pradinio baudos dydžio skyrimo ieškovei už laikotarpį iki TM T&D įsteigimo metodu

85 Ieškovė teigia, kad Komisija pakankamai teisiškai nemotyvavo sprendimo apskaičiuojant baudos dydį už laikotarpį iki TM T&D įsteigimo dviem pastarosios bendrovės akcininkėms paskirstyti jai skirtos baudos pradinį dydį, o ne 2003 m. apyvartą. Šis pažeidimas taip pat yra ieškovės teisės į gynybą pažeidimo sudedamoji dalis.

86 Pirma, ieškovė paaiškina, kad ginčijamo sprendimo 66 konstatuojamojoje dalyje išdėstytame argumente, kad bus prarastas palyginimo su kitais pažeidimo dalyviais elementas, jeigu TM T&D apyvarta būtų paskirstyta jos dviem akcininkėms atsižvelgiant į jų SĮDI pardavimus 2001 m., nes pagal tokį metodą reikėtų lyginti jų virtualias 2001 m. apyvartas su realiomis kitų gamintojų 2003 m. apyvartomis, visų pirma pažymima, kad TM T&D apyvartą Komisija turėjo paskirstyti jos akcininkėms atsižvelgdama į jų valdomas šios bendrovės kapitalo dalis. Iš tikrųjų nėra jokios prasmės grįžti į 2001 m. siekiant palyginti atitinkamas atskirų gamintojų pozicijas 2003 m.

87 Be to, pasak ieškovės, Komisija klaidingai teigia, kad padalijus TM T&D 2003 m. apyvartą būtų gauta virtuali apyvarta. Iš tikrųjų, ieškovei priskirta apyvarta visada būtų TM T&D 2003 m. apyvartos dalis, visiškai nesusijusi su ieškovės 2001 m. apyvarta.

88 Taigi ginčijamo sprendimo 66 konstatuojamojoje dalyje išdėstytas Komisijos argumentas yra „klaidingas ir nelogiškas“, nes Komisija nepateikė jokio racionalaus paaiškinimo, kodėl TM T&D apyvarta negalėjo būti paskirstyta jos akcininkėms.

89 Antra, nors ginčijamo sprendimo 59 konstatuojamojoje dalyje daroma nuoroda į ieškovės ir *Toshiba* pardavimų vertę, to sprendimo 60 konstatuojamojoje dalyje TM T&D paskiriamas pradinis dydis, kuris turi būti paskirstytas jos akcininkėms. Taigi, pasak ieškovės, Komisijos taikyta metodika yra nenuosekli atsižvelgiant į skelbiamą tikslą ir neturi jokio tinkamo pagrindimo. Todėl Komisija pažeidė pareigą motyvuoti ir ieškovės teisę į gynybą, o tai reiškia, kad ieškovei skirta bauda turi būti panaikinta arba sumažinta.

90 Komisija ginčija ieškovės argumentų pagrįstumą ir, be kita ko, pažymi, kad šiame pagrinde neatskleistas pareigos motyvuoti pažeidimas, nes ieškovė tik paaiškino, kad nepritaria ginčijamame sprendime nurodytoms priežastims.

91 Šiuo klausimu iš tikrųjų reikia pažymėti, kad šio sprendimo 86–88 punktuose išdėstytame pirmame ieškovės kaltinime kalbama ne apie ginčijamo sprendimo motyvavimą ir ne apie jos teisių į gynybą paisymą per procedūrą, pasibaigusią to sprendimo priėmimu, o apie Komisijos išdėstytų argumentų pagrįstumą. Todėl pirmasis kaltinimas yra nereikšmingas, kiek tai susiję su šiuo ieškinio pagrindu, o jį pagrindžiantys argumentai bus išnagrinėti vėliau nagrinėjant šeštąjį ir aštuntąjį ieškinio pagrindus.

92 Kiek tai susiję su antruoju kaltinimu, šio sprendimo 89 punkte išdėstytuose argumentuose kalbama apie įtariamą ginčijamo sprendimo motyvavimo nenuoseklumą, o ne apie ieškovės teisės į gynybą paisymo klausimą. Todėl antrasis kaltinimas turi būti atmestas kaip nereikšmingas, nes jis susijęs su šių teisių pažeidimu.

93 Dėl įtariamo motyvavimo nenuoseklumo ginčijamo sprendimo 59 konstatuojamojoje dalyje nustatyta:

„Taikydama skirtingą požiūrį Komisija pasinaudojo 2003 m. kaip referenciniais metais, kad nustatytų [ieškovės] ir *Toshiba* pardavimų vertę. Šis metodas suderinamas su Bendrojo Teismo teiginiais, išdėstytais [2011 m. liepos 12 d. Sprendime *Toshiba / Komisija* (T-113/07, Rink., EU:T:2011:343) ir Sprendime *Mitsubishi Electric / Komisija* (minėtas 8 punkte, EU:T:2011:345)].“

94 Ginčijamo sprendimo 60 konstatuojamojoje dalyje nustatyta:

„Kadangi, kaip nustatyta [2007 m. sprendime], 2003 m. [ieškovė] ir *Toshiba* dalyvavo kartelio veikloje per jų bendrą įmonę TM T&D, Komisija pasinaudojo 2003 m. TM T&D [SĮDI] apyvarta pasaulio mastu, kad nustatytų pradinį dydį, ir šį dydį panaudojo apskaičiuodama [ieškovei] ir *Toshiba* skirtinos baudos dydį už laikotarpį nuo 2002 m. spalio 1 d. iki 2004 m. gegužės 11 d. <…> Tačiau Komisija neskyrė [šio] hipotetinio dydžio kaip atskiros baudos, o juo pasinaudojo tik: i) kaip pagrindu apskaičiuodama padidinimą už trukmę laikotarpiu nuo 2002 m. spalio 1 d. iki 2004 m. gegužės 11 d. ir ii) kaip pagrindu nustatydama individualius *Toshiba* ir [ieškovei] skirtų baudų pradinius dydžius už jų individualaus dalyvavimo kartelio veikloje laikotarpį <…>“

95 Tačiau šios dvi ištraukos nėra nenuoseklios ir jomis remiantis negalima teigti, kad Komisija visų pirma nusprendė nustatyti ieškovės ir *Toshiba* individualių pardavimų vertę, o paskui nebetaikė šios metodikos, nusprendusi verčiau TM T&D skirtos baudos pradinį dydį padalinti jos akcininkėms.

96 Iš tiesų, remiantis veikiau ginčijamo sprendimo 59 ir 60 konstatuojamosiomis dalimis, iš esmės galima teigti, kad ieškovės atveju bendroji taisyklė, kurios laikytasi 2007 m. sprendime ir kurią Bendrasis Teismas pabrėžė šio sprendimo 8 punkte minėtame Sprendime *Mitsubishi Electric / Komisija* (EU:T:2011:345), t. y. pasinaudojimas 2003 m. kaip referenciniais metais nustatant pardavimų vertę,

turi būti taikoma pagal ypatingą tvarką, kadangi tais metais ieškovė pati nepardavė SĮDI, nes savo veiklą šiame sektoriuje perleido įmonei TM T&D. Tokie motyvai yra nuoseklūs ir atitinka šio sprendimo 53 punkte minėtoje teismų praktikoje nustatytus reikalavimus.

97 Tokiomis aplinkybėmis reikia atmesti antrąjį kaltinimą kaip nepagrįstą tiek, kiek tai susiję su pareigos motyvuoti pažeidimu.

98 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, devintasis pagrindas turi būti atmestas kaip iš dalies nereikšmingas ir iš dalies nepagrįstas.

Dėl ieškinio aštuntojo pagrindo, susijusio su vienodo požiūrio principo ir proporcingumo principo pažeidimu, kiek tai susiję su pradinio baudos dydžio skyrimo ieškovei už laikotarpį iki TM T&D įsteigimo metodu

99 Ieškinio aštuntajame pagrinde ieškovė teigia, kad buvo pažeistas vienodo požiūrio principas ir proporcingumo principas, kiek tai susiję su pradinio baudos dydžio skyrimo jai už laikotarpį iki TM T&D įsteigimo metodu.

100 Šiuo klausimu ieškovė teigia, kad, užuot nustačiusi hipotetinį TM T&D skirtos baudos dydį ir jį paskirsčiusi jai ir *Toshiba*, Komisija turėjo visų prima joms paskirstyti 2003 m. TM T&D apyvartą, o paskui apskaičiuoti 2003 m. jų turėtas rinkos dalis pasaulio mastu, remdamasi joms priskirtoms TM T&D apyvartos dalimis, ir galiausiai jas priskirti prie atitinkamos pradinių baudų dydžių grupės, nustatytos 2007 m. sprendime atsižvelgiant į rinkos dalis pasaulio mastu. Ieškovė teigia, kad taip jai būtų taikomas toks pats požiūris, kaip Europos gamintojams.

101 Šią poziciją ieškovė grindžia trimis argumentų grupėmis.

102 Pirma, ji nurodo tam tikras ginčijamo sprendimo ištraukas, kuriomis remiantis galima teigti, kad baudų dydžio nustatymas turėtų būti grindžiamas SĮDI pardavimų verte 2003 m.

103 Antra, ieškovė nurodo įvairius argumentus, iš esmės susijusius su įtariamu sprendimo nustatyti TM T&D skirtos baudos pradinį dydį ir aplinkybės, kad baudos buvo nustatytos pačiai ieškovei, nenuoseklumu.

104 Trečia, ieškovė kritikuoja ginčijamo sprendimo 66 konstatuojamojoje dalyje išdėstytą Komisijos konstatavimą, kad jos pasiūlyto metodo pasekmė būtų rėmimasis jos 2001 m. virtualia apyvarta.

105 Komisija ginčija ieškovės argumentų pagrįstumą.

106 Pirmiausia reikia priminti, kad nustatydama baudos dydį Komisija turi diskreciją, kad skatintų įmones laikytis konkurencijos taisyklių (žr. 66 punkte minėto Sprendimo *Tokai Carbon ir kt. / Komisija*, EU:T:2004:118, 216 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

107 Komisija nustato baudos dydį pagal pažeidimo sunkumą ir, jei taikytina, jo trukmę. Pažeidimo sunkumo laipsnis nustatomas remiantis daugeliu veiksnių, pavyzdžiui, konkrečiomis bylos aplinkybėmis, kontekstu ir baudų atgrasomuoju poveikiu. Turi būti atsižvelgiama į objektyvius požymius, kaip antai antikonkurencinių veiksmų turinį ir trukmę, jų skaičių ir intensyvumą, paveiktos rinkos dydį ir žalą viešajai ekonominei tvarkai. Atliekant analizę būtina atsižvelgti į atsakingų įmonių santykinę svarbą, rinkos dalį ir galimus pakartotinius pažeidimus (38 punkte minėto Sprendimo *Aalborg Portland ir kt. / Komisija*, EU:C:2004:6, 89–91 punktai).

108 Tačiau kiekvieną kartą nusprendusi skirti baudas pagal konkurencijos teisę Komisija privalo laikytis pagrindinių teisės principų, įskaitant vienodo požiūrio principą, kaip jį aiškina Sąjungos teismai (2006 m. rugsėjo 27 d. Sprendimo *Archer Daniels Midland / Komisija*, T-59/02, Rink., EU:T:2006:272, 315 punktas). Pagal nusistovėjusią teismo praktiką vienodo požiūrio arba nediskriminavimo principas reikalauja, kad panašios situacijos nebūtų vertinamos skirtingai, o skirtingos situacijos – vienodai, nebent toks vertinimas objektyviai pateisinamas (žr. 1998 m. gegužės 14 d. Sprendimo *BPB de Eendracht / Komisija*, T-311/94, Rink., EU:T:1998:93, 309 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

109 Dėl šio aspekto reikia pirmiausia pažymėti, kad ieškovė neginčija, jog referenciniais metais, t. y. 2003 m., ji pati neprekiavo SĮDI, nes 2002 m. savo veiklą šiame sektoriuje perleido TM T&D.

110 Ši aplinkybė reiškia, kad ieškovei skirta bauda negalėjo būti apskaičiuota tiksliai taip pat kaip 2007 m. sprendimo adresatams iš Europos ir kad šiuo aspektu jos padėtis nebuvo panaši į pastarųjų padėtį.

111 Tokiomis aplinkybėmis Komisija pagrįstai nusprendė nustatyti hipotetinį TM T&D skirtos baudos pradinį dydį ir jį paskirstyti jos akcininkėms, užuot joms paskirsčiusi TM T&D įvykdytus SĮDI pardavimus pasaulio mastu ir nustačiusi joms skirtų baudų pradinius dydžius remdamasi joms priskiriamomis atitinkamomis tų pardavimų dalimis.

112 Kaip galima teigti remiantis ginčijamo sprendimo 2 konstatuojamąja dalimi ir 2007 m. sprendimo 61 konstatuojamąja dalimi, TM T&D buvo bendra įmonė, visiškai atsakinga už SĮDI gamybą ir pardavimą. Taigi TM T&D buvo atskiras nuo savo akcininkių subjektas, nors ir jų bendrai kontroliuojamas.

113 Beje, ši aplinkybė išplaukia iš 2007 m. sprendimo 7.2.7 punkto, kuriame nustatyti jos adresatai. Iš tiesų, minėto sprendimo 407 ir 435 konstatuojamosiose dalyse ieškovė ir *Toshiba* aiškiai buvo įvardytos kaip akcininkės, atsakingos už „laikotarpiu nuo 2002 m. spalio 1 d. iki 2004 m. gegužės 11 d. TM T&D darytą pažeidimą“.

114 Ieškovės pateiktais argumentais negalima paneigti šios išvados.

115 Šio sprendimo 102 straipsnyje išdėstytoje pirmoje argumentų grupėje ieškovė teigė, kad remiantis ginčijamo sprendimo 59–62 ir 66 konstatuojamosiomis dalimis teigtina, jog baudų dydžio nustatymas turėjo būti pagrįstas jos ir *Toshiba* individualių SĮDI pardavimų 2003 m. verte.

116 Kaip jau buvo konstatuota šio sprendimo 96 punkte, remiantis ginčijamo sprendimo 59 ir 60 konstatuojamosiomis dalimis galima konstatuoti, kad ieškovės atveju bendroji taisyklė, kurios laikytasi 2007 m. sprendime ir kurią Bendrasis Teismas pabrėžė šio sprendimo 8 punkte minėtame Sprendime *Mitsubishi Electric / Komisija* (EU:T:2011:345), t. y. vadovavimasis 2003 m. kaip referenciniais metais nustatant pardavimų vertę, turėjo būti taikoma laikantis ypatingos tvarkos, kadangi tais metais ieškovė pati neprekiavo SĮDI, nes savo veiklą šiame sektoriuje buvo perdavusi bendrovei TM T&D.

117 Šis aiškinimas patvirtintas tiek ginčijamo sprendimo 62 ir 66 konstatuojamosiose dalyse, tiek šio sprendimo 8 punkte minėtame Sprendime *Mitsubishi Electric / Komisija* (EU:T:2011:345), kuriame Bendrasis Teismas kaip tinkamą pavyzdį aiškiai nurodė ginčijamame sprendime Komisijos taikytą metodą.

118 Dėl šio sprendimo 103 punkte nurodytos antros argumentų grupės ieškovė pažymi, kad dėl to, jog baudos pradinio dydžio nustatymo tikslas yra skirti jai individualią baudą, Komisija negali remtis aplinkybe, kad 2003 m. ieškovė per bendrovę TM T&D dalyvavo darant pažeidimą. Iš tiesų, kiek tai susiję su bauda už laikotarpį iki TM T&D įsteigimo, kuri yra individuali ieškovei skirta bauda,

pažymėtina, kad taikytinas baudos pradinis dydis turėjo būti apskaičiuotas pagal tą pačią metodiką, kuri taikyta kitiems pažeidimą dariusiems subjektams, taigi ir remiantis jos 2003 m. apyvarta. TM T&D skirtos baudos pradinis dydis yra atskiras dydis, taikomas už TM T&D veiklos laikotarpį.

119 Šiuo klausimu šio sprendimo 109 ir 110 punktuose jau minėta, kad ieškovei skirta bauda negalėjo būti apskaičiuota tiksliai taip pat kaip 2007 m. sprendimo adresatams iš Europos skirta bauda, nes 2003 m. ji neturėjo savo apyvartos, kiek tai susiję su SĮDI. Tai, kad ginčijamame sprendime baudos skirtos tik ieškovei ir *Toshiba*, nes 2005 m. TM T&D veikla buvo nutraukta, nereiškia, jog Komisija privalėjo dirbtinai išskaidyti pastarosios bendrovės apyvartą neatsižvelgdama į aplinkybę, kad ji veikė rinkoje referenciniais metais kaip atskiras nuo savo akcininkių ūkio subjektas. Iš tikrųjų toks požiūris reikštų, kad apskaičiuodama baudas Komisija turi atsisakyti skelbiamo ketinimo remtis tų metų apyvarta.

120 Šio sprendimo 104 punkte išdėstytoje trečioje argumentų grupėje ieškovė neigia, kad jos pasiūlyto metodo taikymo pasekmė būtų „virtualios 2001 m. apyvartos“ taikymas. Šiomis aplinkybėmis ji teigia, kad pagal jos siūlomą metodą jai priskirtos apyvartos dalis taip pat būtų 2003 m. TM T&D apyvartos dalis, nesusijusi su jos 2001 m. apyvarta.

121 Dėl šio aspekto reikia pripažinti, kad ginčijamo sprendimo 66 konstatuojamosios dalies penkto sakinio, pagal kurį ieškovių siūlomas metodas „būtų netinkamas, nes tokiu atveju virtualią [ieškovės] ir *Toshiba* 2001 m. apyvartą reikėtų palyginti su kitų įmonių 2003 m. apyvarta“, prasmė nėra visiškai aiški, nes, be kita ko, Komisija neapibrėžė sąvokos „virtuali 2001 m. apyvarta“.

122 Tokiomis aplinkybėmis ginčijamo sprendimo 66 konstatuojamosios dalies trečiame ir ketvirtame sakiniuose Komisija paaiškino, kad ieškovės pasiūlytas metodas nesuteikia galimybės atsižvelgti į TM T&D, kaip 2003 m. darant pažeidimą dalyvavusio subjekto, įtaką tam pažeidimui. Taigi 66 konstatuojamosios dalies penktas sakinys, aiškinamas atsižvelgiant į prieš pat jį einančius tos pačios konstatuojamosios dalies sakinius, reiškia, kad, Komisijos nuomone, ieškovės siūlomas metodas reikštų dirbtinį TM T&D apyvartos išskaidymą siekiant nustatyti jos akcininkių virtualias apyvartas, nepaisant to, kad ši bendrovė yra nuo savo akcininkių atskiras subjektas. Taigi, remiantis šio sprendimo 111–113 ir 119 punktais, šis Komisijos konstatavimas yra pagrįstas.

123 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, ieškinio aštuntąjį pagrindą reikia atmesti.

Dėl ieškinio šeštojo pagrindo, susijusio su vienodo požiūrio principo ir proporcingumo principo pažeidimu nustatant TM T&D pradinio baudos dydžio proporcijas, kurias reikia paskirstyti ieškovei ir *Toshiba*

124 Ieškinio šeštajame pagrinde ieškovė teigia, kad apskaičiuodama baudos dydį Komisija ginčijamo sprendimo 62 konstatuojamojoje dalyje neteisingai jai ir *Toshiba* paskirstė TM T&D skirtos baudos pradinį dydį. Iš tiesų, Komisijos sprendimo TM T&D skirtos baudos pradinį dydį paskirstyti atsižvelgiant į ieškovės ir *Toshiba* įvykdytų SĮDI pardavimų proporciją 2001 m., t. y. prieš metus iki TM T&D įsteigimo, pasekmė yra ieškovei skirtinos TM T&D skirtos baudos pradinio dydžio dalies pervertinimas.

125 Tokiomis aplinkybėmis ieškovė pažymi, kad jos sprendimas vykdyti veiklą SĮDI srityje per bendrovę TM T&D negali turėti reikšmės apskaičiuojant baudos dydį. Tačiau, kadangi TM T&D buvo bendra įmonė, kurios teisės, pareigos, įgaliojimai priimti sprendimus ir pelnas buvo paskirstyti lygiomis dalimis dviem akcininkėms, ieškovė mano, kad Komisija jai turėjo skirti 50 % TM T&D skirtos baudos pradinio dydžio.

126 Ieškovė priduria, kad Komisijos nurodytas tikslas siekiant pagrįsti TM T&D skirtos baudos pradinio dydžio paskirstymą nebuvo taikomas Europos gamintojų atveju. Iš tiesų, joms skirtų baudų pradinis dydis buvo paprasčiausiai nustatytas atsižvelgiant į paskutinių visų pažeidimo darymo metų, t. y.

2003 m., apyvartą, Komisijai net nepasidomėjus, ar ši apyvarta yra reprezentatyvi. Konkrečiai kalbant, Komisija bendrovei *Schneider* skyrė 40 % *VA Tech* skirtos baudos pradinio dydžio, nes ši norma atitiko jos kapitalo dalį bendrovėje VAS, tačiau nenustatė konkrečios *Schneider* pardavimų, kurie buvo perkelti į *VA Tech* pardavimus VAS įsteigimo momentu, proporcijos.

127 Tokiomis aplinkybėmis ieškovė teigia, kad Komisija jai taikė nepagrįstą skirtingą požiūrį.

128 Galiausiai ieškovė teigia, kad TM T&D skirtos baudos pradinį dydį Komisija turėjo paskirstyti jos akcininkėms atsižvelgdama į pastarųjų kapitalo dalį šioje bendrovėje, kad lyginant skirtingų gamintojų padėtį 2003 m. netektų atsižvelgti į 2001 m., kaip siūloma ginčijamo sprendimo 66 konstatuojamojoje dalyje išdėstytuose Komisijos argumentuose.

129 Komisija ginčija ieškovės argumentų pagrįstumą. Pirma, ji teigia, kad jos siekiamo tikslo skirstant TM T&D skirtos baudos pradinį dydį reikšmę pripažino Bendrasis Teismas šio sprendimo 8 punkte minėtame Sprendime *Mitsubishi Electric / Komisija* (EU:T:2011:345). Antra, *Schneider* atvejis, jos teigimu, skiriasi nuo šios bylos daugeliu aspektų.

130 Reikia priminti, kad ginčijamo sprendimo 62 ir 67 konstatuojamosiose dalyse Komisija nusprendė paskirstyti hipotetinį TM T&D skirtos baudos pradinį dydį ieškovei ir *Toshiba* pagal jų SĮDI pardavimų 2001 m. proporciją, kad būtų atsižvelgta į ieškovės ir *Toshiba* nevienodus pajėgumus daryti pažeidimą laikotarpiu iki TM T&D įsteigimo. Kadangi su SĮDI susijusi ieškovės rinkos dalis buvo gerokai didesnė už *Toshiba*, ginčijamo sprendimo 63 konstatuojamojoje dalyje ieškovei skirti maždaug du trečdaliai TM T&D skirtos baudos pradinio dydžio, o *Toshiba* skirtas tik trečdalis šios baudos dydžio.

131 Šiuo klausimu, pirma, neginčijama, kad ieškovė ir *Toshiba* valdė kiekviena po 50 % TM T&D kapitalo. Vis dėlto ši aplinkybė neturi įtakos faktui, kad šių įmonių bendrovei TM T&D perleista veikla SĮDI srityje pastarosios įsteigimo momentu ir su šia veikla susijusios rinkos dalys buvo nelygios dėl atitinkamos ieškovės ir *Toshiba* konkurencinės padėties SĮDI rinkoje konkrečiu momentu.

132 Šiomis aplinkybėmis ieškovė klaidingai remiasi savo ir *Toshiba* kapitalo dalių proporcijomis įmonėje TM T&D, kurios galėjo būti pagrįstos arba kurioms įtakos turėti galėjo su SĮDI rinka nesusijusios aplinkybės, kad paneigtų atsižvelgimą į realią padėtį šioje rinkoje, kurią patvirtina 2001 m., t. y. paskutinių metų iki TM T&D įsteigimo, apyvartos.

133 Antra, kiek tai susiję su kaltinimu, kad buvo pažeistas vienodo požiūrio principas, reikia priminti, kad remiantis šio sprendimo 108 punkte nurodyta teismų praktika darytina išvada, kad kiekvieną kartą nusprendusi skirti baudas pagal konkurencijos teisę Komisija privalo laikytis šios principo, pagal kurį reikalaujama, kad panašios situacijos nebūtų vertinamos skirtingai, o skirtingos situacijos – vienodai, nebent toks vertinimas objektyviai pateisinamas.

134 Šioje byloje neginčytina, kad ieškovei skirtos baudos dydis buvo apskaičiuotas remiantis tvarka, kuri skiriasi nuo tvarkos, taikytos apskaičiuojant Europos gamintojams skirtų baudų dydžius. Todėl reikia pažymėti, kad ieškovės padėtis buvo skirtinga, palyginti tiek apskritai su šių gamintojų padėtimi, tiek konkrečiai su *Schneider* padėtimi.

135 Iš tiesų, viena vertus, referenciniais metais veiklą SĮDI srityje, kuria anksčiau užsiėmė ieškovė ir *Toshiba*, vykdė jų bendra įmonė TM T&D. Ši aplinkybė atskiria ieškovės atvejį nuo Europos įmonių atvejo, išskyrus *Schneider* ir *VA Tech*, kurios suvienijo veiklą SĮDI srityje per bendrovę VAS.

136 Kita vertus, ieškovė klaidingai teigia, kad nustatydama dviejų VAS akcininkų, t. y. *Schneider* ir *VA Tech*, baudas Komisija neketino atsižvelgti į jų santykinę konkurencinę padėtį. Iš tiesų, kaip konstatuota šio sprendimo 8 punkte minėto Sprendimo *Mitsubishi Electric / Komisija* (EU:T:2011:345) 275 punkte, Komisija siekė to paties tikslo 2007 m. sprendimo 489 konstatuojamojoje dalyje, kurioje ji aiškiai

kalbėjo apie „*Schneider* indėlį į bendrą įmonę, kiek tai susiję su pardavimais“, VAS įsteigimo momentu. Komisija vis dėlto nusprendė, kad šį įnašą tinkamai atspindėjo *Schneider* kapitalo dalis bendrovėje VAS.

137 Tačiau šiuo atveju Komisija turėjo tiesioginių ir aiškių duomenų, t. y. ieškovės ir *Toshiba* 2001 m. apyvartas, kuriais remiantis buvo galima teigti, kad atitinkamos jų kapitalo dalys bendrovėje TM T&D neatspindėjo jų individualios padėties rinkoje didžiąją dalį pažeidimo darymo laikotarpio. Dėl šio aspekto ieškovė net neteigia, kad egzistavo tokie duomenys, kiek tai susiję su *Schneider* padėtimi bendrovėje VAS.

138 Šiomis aplinkybėmis Komisijos sprendimas neatsižvelgti į ieškovės ir *Toshiba* kapitalo dalių bendrovėje TM T&D proporciją kaip į kriterijų paskirstant pastarajai skirtos baudos pradinį dydį ir atsižvelgti į ieškovės ir *Toshiba* 2001 m. SĮDI pardavimus nėra vienodo požiūrio principo pažeidimas.

139 Kadangi šiomis aplinkybėmis ieškovė taip pat teigia, kad Komisija nepagrindė jai taikyto nevienodo požiūrio, reikia padaryti nuorodą į šio sprendimo 80–82 punktus.

140 Trečia, dėl šio sprendimo 128 punkte išdėstyto ieškovės argumento pažymėtina, jog atsižvelgimas į ieškovės ir *Toshiba* 2001 m. įvykdytus SĮDI pardavimus kaip į paskirstymo kriterijų iš tikrųjų neginčijamai reiškia, kad į skaičiavimą įtraukiamas elementas iš kitų metų nei referenciniai, t. y. 2003 m.

141 Tačiau, visų pirma, neginčijama, kad pagrindiniai duomenys, kuriais grindžiamas Komisijos taikomas skaičiavimo metodas, yra TM T&D apyvarta referenciniais metais, o tai reiškia, kad taikant šį metodą galima objektyviai palyginti su kitomis kartelyje dalyvavusiomis įmonėmis. Beje, ši aplinkybė tiesiogiai nurodyta ginčijamo sprendimo 66 konstatuojamojoje dalyje.

142 Be to, kaip nustatyta šio sprendimo 131 ir 132 punktuose, atsižvelgimas į 2001 m. įvykdytus ieškovės ir *Toshiba* SĮDI pardavimus leidžia įvertinti jų realias pozicijas SĮDI rinkoje didžiąją pažeidimo darymo laikotarpio dalį, nes tų pozicijų tiksliai neišreiškia jų kapitalo dalys bendrovėje TM T&D.

143 Galiausiai, atsižvelgimas į 2001 m. įvykdytus ieškovės ir *Toshiba* SĮDI pardavimus kaip į TM T&D skirtos baudos pradinio dydžio paskirstymo kriterijų buvo tiesiogiai nurodytas šio sprendimo 8 punkte minėto Sprendimo *Mitsubishi Electric / Komisija* (EU:T:2011:345) 276 punkte kaip metodas, leidžiantis suderinti vienodo požiūrio principą, pagal kurį privaloma atsižvelgti į tuos pačius referencinius metus vertinant visų pažeidimą dariusių subjektų veiksmus, su Komisijos siekiu atsižvelgti į ieškovės ir *Toshiba* nevienodą konkurencinę padėtį TM T&D įsteigimo momentu.

144 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, ieškinio šeštąjį pagrindą reikia atmesti.

Dėl ieškinio trečiojo pagrindo, susijusio su proporcingumo principo pažeidimu dėl to, jog Komisija ieškovei skirtos baudos dydį apskaičiavo taip pat kaip Europos gamintojams skirtų baudų dydį

145 Ieškinio trečiajame pagrinde ieškovė teigia, kad Komisija pažeidė proporcingumo principą dėl to, jog jai skirtos baudos dydį apskaičiavo taip pat kaip Europos gamintojams skirtų baudų dydį. Ieškovė nurodo, kad dalyvavo GQ susitarime, neigia dalyvavusi bendrame susitarime ir nedalyvavo EQ susitarime, apie kurio egzistavimą nežinojo. Tokiomis aplinkybėmis, net jeigu ji galėtų būti pripažinta atsakinga už bendrąjį susitarimą, Komisijos metodas, kurį taikant ji baudžiama taip pat kaip Europos gamintojai, nors pastarieji dalyvavo be tik bendrajame susitarime ir GQ susitarime, bet ir EQ susitarime, prieštarauja nešališkumo ir proporcingumo principams. Kaip nustatyta teismų praktikoje, dalyvavimas darant du labai sunkius pažeidimus turi būti baudžiamas griežčiau nei dalyvavimas darant vieną labai sunkų pažeidimą.

146 Ieškovė priduria, kad tokiomis aplinkybėmis atsiliepime į jos apeliacinį skundą dėl šio sprendimo 8 punkte minėto Sprendimo *Mitsubishi Electric / Komisija* (EU:T:2011:345) Komisija pripažino, kad ABB pasunkino pažeidimą pripažindama, kad darant pažeidimą dalyvavo ne tik Europos, bet ir Japonijos gamintojai.

147 Be to, ieškovės teigimu, pažeidimai, kuriuos darant ji dalyvavo, yra skirtingo sunkumo. Iš tiesų, EQ susitarimo pasekmė buvo konkurencijos tarp realių konkurentų Europos rinkoje panaikinimas, todėl tas susitarimas iš esmės turėjo poveikį Europos rinkoje, o GQ susitarimas ir įtariamas bendrasis susitarimas, jei jis būtų įrodytas, galėjo pašalinti tik potencialius konkurentus. Tačiau iš tikrųjų GQ susitarimas ir įtariamas bendrasis susitarimas nepadarė jokio poveikio EEE, nes Japonijos gamintojai, konkrečiai ieškovė, nebuvo tikėtini konkurentai šioje teritorijoje dėl objektyvių ekonominių ir techninių kliūčių.

148 Komisija ginčija ieškovės argumentų pagrįstumą. Ji konkrečiai teigia, kad 2007 m. sprendime konstatuotas pažeidimas buvo vienas ir tęstinis pažeidimas ir kad Japonijos įmonių, tarp jų ir ieškovės, dalyvavimas darant šį pažeidimą nebuvo mažiau sunkus nei Europos gamintojų.

149 Visų pirma reikia pažymėti, kad ieškovės teiginys, kuriuo ji neigia dalyvavusi bendrajame susitarime, nepatenka į šio ginčo dalyką. Iš tiesų, ieškovės dalyvavimas bendrajame susitarime buvo konstatuotas 2007 m. sprendime, o jis šiuo klausimu tapo galutinis priėmus šio sprendimo 25 punkte minėtą Sprendimą *Siemens / Komisija* (EU:C:2013:866). Atvirkščiai, ginčijamas sprendimas nesusijęs su ieškovės dalyvavimu darant pažeidimą konstatavimu, o tik su bauda, kuri už tai jai turi būti skirta.

150 Dėl kitų kaltinimų reikia pažymėti, kad, kaip nustatyta teismų praktikoje, jeigu pažeidimą darė keletas įmonių, reikia išnagrinėti kiekvienos jų dalyvavimo sunkumą (žr. 1999 m. liepos 8 d. Sprendimo *Komisija / Anic Partecipazioni*, C-49/92 P, Rink., EU:C:1999:356, 150 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką). Taigi vertinant pažeidimo sunkumą ir nustatant baudos dydį turi būti atsižvelgta į tai, kad įmonė dalyvavo ne visuose kartelį sudarančiuose veiksmuose, ar į tai, kad jos vaidmuo, sietinas su tais pažeidimo apsektais, kuriuose ji dalyvavo, buvo mažareikšmis (minėto Sprendimo *Komisija / Anic Partecipazioni*, EU:C:1999:356, 90 punktas).

151 Šiuo klausimu, visų pirma, šio sprendimo 2–4 punktuose jau buvo priminta, kad 2007 m. sprendime Komisija konstatavo vieną ir tęstinį pažeidimą, apimantį bendrąjį susitarimą, GQ susitarimą ir EQ susitarimą. Tačiau ieškovė klaidingai teigia, kad Europos įmonės dalyvavo darant du pažeidimus, o ji dalyvavo darant tik vieną pažeidimą.

152 Antra, priešingai, nei teigia ieškovė, jos indėlis darant pažeidimą nėra mažesnis dėl to, kad ji nedalyvavo su SĮDI susijusiuose projektuose EEE, kuriuos reglamentavo EQ susitarimas.

153 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad iš tikrųjų Japonijos gamintojų ir Europos gamintojų dalyvavimas susitarimuose ir atliekant 2007 m. sprendime konstatuotus suderintus veiksmus EEE nebuvo vienodas. Iš tiesų, Japonijos įmonės, tarp jų ieškovė, pagal bendrąjį susitarimą įsipareigojo nesiskverbti į EEE rinką, taigi dalyvavimo darant pažeidimą esmė buvo neveikimas. Europos įmonės savo ruožtu pozityviaisiais slaptais veiksmais pasidalijo atskirus su SĮDI susijusius projektus šioje rinkoje (šiuo klausimu žr. 2011 m. liepos 12 d. Sprendimo *Toshiba / Komisija*, T-113/07, Rink., EU:T:2011:343, 260 punktą).

154 Vis dėlto reikia pažymėti, kad Japonijos įmonių, tarp jų ieškovės, neveikimas buvo išankstinė sąlyga, kad su SĮDI susiję projektai EEE galėtų būti paskirstyti Europos gamintojams remiantis šiuo tikslu nustatytomis taisyklėmis (153 punkte minėto Sprendimo *Toshiba / Komisija*, EU:T:2011:343, 261 punktas). Taigi, laikydamosi savo įsipareigojimų pagal bendrąjį susitarimą, Japonijos įmonės įnešė reikiamą indėlį į viso pažeidimo veikimą.

155 Be to, šio sprendimo 153 punkte minėto Sprendimo *Toshiba / Komisija* (EU:T:2011:343) 220 ir 226 punktuose Bendrasis Teismas konstatavo, kad Japonijos įmonių dalyvavimas bendrajame susitarime, kuris apima pranešimo ir apskaitos mechanizmus, reiškė, kad jos žinojo apie tai, jog su SĮDI susiję projektai EEE buvo atiduoti Europos gamintojams, ir kad jos galėjo pagrįstai numanyti, jog šių projektų paskirstymas buvo slaptos veiklos rezultatas. Taigi neatsižvelgiant į klausimą, ar Japonijos gamintojams buvo žinoma apie EQ susitarimą, jie žinojo apie tuo susitarimu reglamentuotą pažeidimą.

156 Todėl reikia daryti išvadą, kad ieškovės indėlis darant pažeidimą yra panašus į Europos įmonių indėlį.

157 Trečia, ieškovės argumentui dėl aplinkybės, kad ABB pasunkino pažeidimą pripažindama, kad darant pažeidimą taip pat dalyvavo Japonijos gamintojai, taip pat negalima pritarti. Iš tikrųjų neginčytina, kad kuo daugiau dalyvių dalyvauja darant pažeidimą, tuo tas pažeidimas sunkesnis. Vis dėlto ši aplinkybė neleidžia daryti pagrįstos išvados dėl tų pačių aptariamą pažeidimą dariusių dalyvių atskirų grupių dalyvavimo santykinio indėlio.

158 Ketvirta, dėl skirtingų aptariamų antikonkurencinių veiksmų palyginimo pažymėtina, pirma, kad ieškovė siekia dirbtinai atsieti skirtingas 2007 m. sprendime konstatuoto vieno pažeidimo sudedamąsias dalis.

159 Kita vertus, ieškovės argumentas pagrįstas faktine prielaida, kad ji nebuvo tikėtina konkurentė EEE. Kaip galima teigti remiantis šio sprendimo 161–182 punktais, ieškovė pakankamai teisiškai neįrodė šios prielaidos, o tai reiškia, kad į ją negalima atsižvelgti nagrinėjant šį ieškinio pagrindą.

160 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, trečiąjį ieškinio pagrindą reikia atmesti.

Dėl ieškinio ketvirtojo pagrindo, susijusio su tuo, kad, nustatydama ieškovės elgesio įtaką ir apskaičiuodama jai skirtą baudą, Komisija padarė klaidą neatsižvelgdama į techninius ir ekonominius įrodymus

161 Ieškinio ketvirtajame pagrinde ieškovė teigia, kad Komisija padarė klaidą, kai, nustatydama ieškovės elgesio įtaką ir apskaičiuodama jai skirtą baudą, neatsižvelgė į techninius ir ekonominius įrodymus. Ieškovė tvirtina, kad gavusi 2006 m. pranešimą apie kaltinimus ji įpareigojo nepriklausomus ekspertus parengti techninę ir ekonominę ataskaitas, kurios be jokių pagrįstų abejonių įrodytų, kad nuo 1988 iki 2004 m. ne Europos tiekėjas neturėjo jokių galimybių patekti į Europos SĮDI rinką dėl ekonominių ir techninių kliūčių, išskyrus pavienius ir specifinius pardavimus (toliau – nepriklausomos ataskaitos).

162 Tačiau analizuodama įtariamų pažeidimų atgarsius Europos rinkoje Komisija neatsižvelgė į nepriklausomas atskaitas ir nepateikė konkrečių jas paneigiančių argumentų. Iš tikrųjų ji tas ataskaitas tik įvertino kaip bendrais bruožais išdėstytus bendrus tyrimus, nors tose ataskaitose pateikiamas įtikinamas paaiškinimas, kodėl ieškovė nevykdė pardavimų Europoje, kuris taip pat turi reikšmės kalbant apie ieškovės atsakomybę pagal SESV 101 straipsnį.

163 Taigi, pasak ieškovės, Komisija padarė klaidą darydama prielaidą, kad ieškovė galėjo prekiauti SĮDI Europoje, nepaisydama vienareikšmiškų nepriklausomose ataskaitose pateiktų išvadų, kad didžiąją pažeidimo darymo laikotarpio dalį ji negalėjo pardavinėti tų pačių SĮDI tiesiogiai klientams Europoje. Dėl šios aplinkybės, nustatydama baudos dydį, Komisija pažeidė pareigą išnagrinėti galimo antikonkurencinio elgesio ekonominį poveikį ir taip ieškovei skyrė neproporcingą baudą.

164 Komisija ginčija ieškovės argumentų pagrįstumą ir, be kita ko, nepriklausomų ataskaitų reikšmę ir įrodomąją galią.

165 Dėl šio aspekto remiantis Baudų apskaičiavimo gairių 1 punkto A dalimi teigtina, kad nustatant baudos dydį reikia atsižvelgti į faktinę ekonominę pažeidėjų galimybę padaryti pastebimą žalą kitiems ūkio subjektams ir visų pirma vartotojams.

166 Ieškovės argumentuose iš esmės teigiama, kad jos dalyvavimas darant pažeidimą negalėjo padaryti žalos konkurencijai EEE, priešingai, nei teigia Komisija 2007 m. sprendimo 314–318 konstatuojamosiose dalyse, į kurias šioje byloje galima atsižvelgti, nes šio sprendimo 8 punkte minėtu Sprendimu *Mitsubishi Electric / Komisija* (EU:T:2011:345) joms nepadaryta jokios įtakos.

167 Pirma, šiuo klausimu pažymėtina, kad, kaip 2007 m. sprendimo 317 konstatuojamojoje dalyje nustatė Komisija, bendrojo susitarimo ir ypač pranešimo ir apskaitos mechanizmo buvimas reiškia, kad Europos gamintojai Japonijos gamintojus laikė potencialiais tikėtinais konkurentais, nepaisydami tam tikrų objektyvių patekimo į rinką kliūčių, kurių egzistavimo, be kita ko, Komisija neginčija. Jei taip nebūtų buvę, Europos gamintojai nebūtų nei sudarę bendrojo susitarimo, nei jo laikęsi, nes dėl šio susitarimo jie prarado dalį SĮDI projektų ne EEE. Kadangi Europos gamintojai buvo ypač palankioje padėtyje, kad įvertintų situaciją EEE dėl jų privilegijuotos padėties, jų sutikimas sudaryti bendrąjį susitarimą yra argumentas, gerokai susilpninantis ieškovių teiginio patikimumą. Kadangi Europos gamintojai buvo ypač palankioje padėtyje, kad įvertintų situaciją EEE dėl jų privilegijuotos padėties, jų sutikimas sudaryti bendrąjį susitarimą yra argumentas, gerokai susilpninantis ieškovės teiginio patikimumą (pagal analogiją žr. 2011 m. liepos 12 d. Sprendimo *Hitachi ir kt. / Komisija*, T-112/07, Rink., EU:T:2011:342, 319 punktą).

168 Antra, reikia pažymėti, kad ieškovės pateiktos nepriklausomos ataskaitos buvo parengtos konkretiems jos gynybos vykstant procedūrai, kurioje buvo priimtas 2007 m. sprendimas, poreikiams. Kaip 2007 m. sprendimo 318 konstatuojamojoje dalyje tvirtina Komisija, šios ataskaitos parengtos labai bendrai ir jose nenurodyta, kad ieškovė aptarė skverbimosi į EEE rinką galimybę ar komercinę naudą.

169 Be to, dėl ekonominės ataskaitos reikia pažymėti, kad tam tikri pateikti argumentai pagrįsti nacionalinių Europos rinkų skirtumais ar net pirmenybės teikimu rinkoje jau veikiančiam įrangos tiekėjui. Tačiau bent dėl šalių, kurios nėra šalys gamintojos, pažymėtina, kad nacionalinių rinkų skirtumai taip pat padarė įtakos Europos gamintojams, o tai reiškia, kad Japonijos gamintojai nebuvo *a priori* nepalankesnėje padėtyje šiuo klausimu. Dėl ankstesnių tenkinančių ryšių visi kiti tiekėjai taip pat atsiduria nepalankesnėje padėtyje, neatsižvelgiant į tai, ar jie iš Europos, ar iš Japonijos (pagal analogiją žr. 167 punkte minėto Sprendimo *Hitachi ir kt. / Komisija*, EU:T:2011:342, 323 punktą).

170 Beje, tam tikri ekonominėje ataskaitoje išdėstyti argumentai yra neįtikinami.

171 Kiek tai susiję su šios ataskaitos 3 punkte nurodytomis institucinėmis kliūtimis, pažymėtina, kad jos autoriai patys pripažįsta, kad šių kliūčių svarba sumažėjo nuo 1996 m.

172 Dėl ekonominės ataskaitos 4.1 punkte pateiktos gamybos santykinių sąnaudų analizės reikia pasakyti, kad jos autoriai remiasi, kiek tai susiję su darbo jėgos sąnaudomis, „vidutiniu skirtumu“ laikotarpiu nuo 1980 m. iki 2003 m. Pagal šį pernelyg bendrą metodą į skaičiavimą įtraukiami nereikšmingų metų duomenys, todėl aiškiai nublanksta faktas, kad tam tikrais laikotarpiais, būtent nuo 1996 m. iki 2003 m., skirtumas buvo mažesnis, kaip galima teigti remiantis ekonominės ataskaitos 15 puslapyje esančiu 4 paveikslėliu. Dėl plieno kainos taip pat reikia pažymėti, kad ekonominės ataskaitos 16 puslapyje esančioje 4 lentelėje pateikti duomenys, kuriais remiantis kaina Japonijoje nuo 1997 m. iki 2004 m. buvo 3 % mažesnė, prieštarauja tame pačiame puslapyje išdėstytam autorių teiginiui, kad „Japonija nėra nei palankesnėje, nei nepalankesnėje padėtyje, kiek tai susiję su plienu“. Todėl ekonominės ataskaitos 5 lentelėje nurodytas 22 % dydžio santykinių gamybos sąnaudų skirtumas yra nepatikimas, kiek tai susiję su antrąja pažeidimo darymo laikotarpio puse.

173 Dėl techninės ataskaitos pažymėtina, kad jos autorius praeityje kartu su ieškove vykdė du projektus, o tai šiek tiek verčia abejoti jo nepriklausomumu. Pridurtina, kad, regis, šis ekspertas turi tiesioginių išsamių žinių tik apie Jungtinės Karalystės rinką, o jo išvados apie kitas EEE šalis grindžiamos kitų šiame sektoriuje veikiančių asmenų pateikta informacija, kaip galima teigti remiantis ekonominės ataskaitos 1, 20, 22 ir 31 punktais. Be to, kai kurios iš šių išvadų, išdėstytų techninės ataskaitos 4, 5, 31 ir 32 punktuose, nesusijusios su technine sritimi arba suformuluotos nekategoriškai ar net labai atsargiai.

174 Vis dėlto techninėje ataskaitoje nurodyti du *a priori* reikšmingi techniniai sunkumai, t. y., pirma, techninės ataskaitos 29 ir 30 punktuose nurodyta ieškovės SĮDI gamos dalinė neatitiktis Europos klientų reikalaujamiems parametrams ir, antra, techninės ataskaitos 28 punkte nurodytas poreikis atlikti papildomus bandymus Europos klientų apskritai pripažįstamoje nepriklausomoje laboratorijoje. Tačiau techninės ataskaitos 30 punkte jos autorius pats pripažįsta, kad ieškovė galėjo sukurti produktus Europos rinkai. Vienintelis jo priekaištas šiuo klausimu susijęs su tokios operacijos sąnaudomis, kuris vis dėlto nesusijęs su techninės ataskaitos kontekstu, todėl nepatenka į jos autoriaus žinių sritį.

175 Be to, šio sprendimo 167 punkte minėtame Sprendime *Hitachi ir kt. / Komisija* (EU:T:2011:342) Bendrasis Teismas jau konstatavo, kad Japonijos gamintojas, norėdamas skverbtis į EEE rinką, privalo adaptuoti atitinkamą produktą pagal galiojančias normas, įtvirtintas Tarptautinės elektrotechnikos komisijos nustatytuose standartuose, atlikti tam tikrą kiekį atitikties testų ir gauti atitinkamus sertifikatus. Tačiau ieškovė neneigia, kad Japonijos gamintojai praeityje turėjo galimybių įvykdyti šiuos formalumus, kai kartais SĮDI prekiaudavo EEE rinkoje ir kai vykdė didesnius pradavimus kitose teritorijose, kur Tarptautinės elektrotechnikos komisijos nustatyti standartai taip pat taikomi (pagal analogiją žr. 167 punkte minėto Sprendimo *Hitachi ir kt. / Komisija*, EU:T:2011:342, 321 punktą).

176 Techninėje ataskaitoje taip pat kalbama apie papildomus techninius reikalavimus ir panaudojimą, taikomus tam tikrose Vakarų Europos valstybėse. Tačiau, bent jau kalbant ne apie šalis gamintojas, tokie reikalavimai taikomi visiems galimiems Europos ar Japonijos tiekėjams (pagal analogiją žr. 167 punkte minėto Sprendimo *Hitachi ir kt. / Komisija*, EU:T:2011:342, 322 punktą).

177 Tas pats pasakytina ir apie techninės ataskaitos 26 ir 29 punktuose paminėtą įtarimą, kad pirmenybė teikiama nacionaliniams gamintojams, nes remiantis ginčijamu sprendimu teigtina, kad EEE šalys, kurios nėra gamintojos, būtent ir buvo tos šalys, kuriose nebuvo patikimų nacionalinių tiekėjų. Toks argumentas *a fortiori* taikomas techninės ataskaitos 26, 28 ir 31 punktuose nurodytai, kaip įtariama, teikiamai pirmenybei jau įdiegto įrenginio tiekėjui dėl šio sprendimo 169 punkte nurodytų priežasčių.

178 Beje, remiantis technine ataskaita galima teigti, kad daugeliu atvejų joje aprašytos kliūtys patekti į rinką palaipsniui mažėjo nuo praėjusio amžiaus dešimtojo dešimtmečio antrosios pusės.

179 Baigiant nagrinėti šias dvi ataskaitas reikia pažymėti, kad jų įrodomoji galia taip pat kelia abejonių dėl realios padėties rinkoje. Kaip minėta šio sprendimo 175 punkte ir kaip galima teigti remiantis 2007 m. sprendimo 316 konstatuojamąja dalimi, Japonijos gamintojai, tarp jų ieškovė, pažeidimo darymo laikotarpiu galėjo kartais prekiauti SĮDI EEE rinkoje ir dažniau prekiauti likusioje Europoje ir Vidužemio jūros regione. Todėl jie galėjo nagrinėjamuoju laikotarpiu įveikti kliūtis, analogiškas šioje byloje ieškovės nurodytoms kliūtims.

180 Trečia, reikia pažymėti, kad bendrojo susitarimo ilgas galiojimas, taigi ir Japonijos gamintojų nebuvimas EEE rinkoje galėjo dirbtinai padidinti tam tikras ieškovės nurodytas patekimo į rinką kliūtis, ypač tas, kurios susijusios su Europos klientų palankumu Japonijos gamintojams. Taigi negalima leisti ieškovei remtis pažeidimo, kurį darant ji dalyvavo, veikimo pasekmėmis, reikalaujant sumažinti jai už šį pažeidimą skirtą baudą (pagal analogiją žr. 167 punkte minėto Sprendimo *Hitachi ir kt. / Komisija*, EU:T:2011:342, 327 punktą).

181 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia daryti išvadą, kad ieškovė teisiškai pakankamai nepagrindė teiginio, kad jos dalyvavimas darant pažeidimą negalėjo padaryti žalos konkurencijai EEE. Tokiomis aplinkybėmis Komisijos negalima kaltinti tuo, kad apskaičiuodama ieškovei skirtos baudos dydį ji neatsižvelgė į ši teiginį.

182 Todėl ieškinio ketvirtąjį pagrindą reikia atmesti.

Dėl ieškinio antrojo pagrindo, susijusio su pareigos motyvuoti, vienodo požiūrio principo ir proporcingumo principo, kiek jie susiję su atgrasomojo koeficiento apskaičiavimu, pažeidimu

183 Ieškovė teigia, kad apskaičiuodama jai pritaikytą atgrasomąjį koeficientą Komisija pažeidė pareigą motyvuoti, vienodo požiūrio principą ir proporcingumo principą.

184 Ieškovė šiuo klausimu primena, kad kartelio dalyvius skirstant į kategorijas nustatytos ribos siekiant nustatyti atgrasomuosius koeficientus turi būti apibrėžtos nuosekliai ir objektyviai. Ji teigia, kad ji neturėjo būti vienintelė priskirta prie trečios kategorijos, kuriai taikomas atgrasomasis koeficientas 1,5, tačiau turėjo būti priskirta prie tos pačios kategorijos kaip ABB, kuriai taikomas koeficientas 1,25.

185 Iš tiesų, viena vertus, skirtumas tarp jos ir ABB apyvartų yra panašus į skirtumą tarp *Siemens* ir *Hitachi* apyvartų, o pastarosios dvi įmonės priskirtos prie pirmos kategorijos, kuriai taikomas atgrasomasis koeficientas 2,5.

186 Kita vertus, įmonių, priskirtų prie pirmos ir antros kategorijų, ir įmonių, priskirtų prie antros ir trečios kategorijų, apyvartų skirtumai yra kur kas didesni už skirtumą tarp ieškovės ir ABB apyvartų.

187 Tokiomis aplinkybėmis, ieškovės teigimu, Komisija nepateikė objektyvaus jos taikyto metodo pagrindimo ir taip pažeidė vienodo požiūrio ir proporcingumo principus. Todėl ieškovė mano, kad Bendrasis Teismas jai turi taikyti atgrasomąjį dauginimo koeficientą 1,25, kaip ir šio sprendimo 66 punkte minėtame Sprendime *Tokai Carbon ir kt. / Komisija* (EU:T:2004:118).

188 Komisija ginčija ieškovės argumentų pagrįstumą.

189 Šiuo klausimu pažymėtina, kad remiantis šio sprendimo 70 punkte minėto Sprendimo *Siemens / Komisija* (EU:T:2011:68) 320 punktu darytina išvada, kad 2007 m. sprendime, į kurį daroma nuoroda ginčijamo sprendimo 70 ir 71 konstatuojamosiose dalyse, nustatyti atgrasomieji koeficientai yra proporcingi visų nagrinėjamų įmonių apyvartoms, išskyrus *Siemens*, kurios atveju šis santykis yra laipsniškai mažėjantis, nes jai taikomas toks pats koeficientas kaip *Hitachi*, nors jos 2005 m. apyvarta pasaulio mastu buvo daugiau kaip 6 mlrd. EUR didesnė už *Hitachi*.

190 Taip pat remiantis šio sprendimo 70 punkte minėto Sprendimo *Siemens / Komisija* (EU:T:2011:68) 320 punktu teigtina, kad toks proporcingumo santykis atitinka reikalavimus, nustatytus 2006 m. balandžio 5 d. Sprendimo *Degussa / Komisija* (T-279/02, Rink., EU:T:2006:103) 338 punkte, kuriame nurodyta, kad įmonių suskirstymas į kategorijas siekiant nustatyti atgrasomąjį koeficientą pagal vienodo požiūrio principą turi būti objektyviai pateisintas.

191 Be to, šio sprendimo 70 punkte minėto Sprendimo *Siemens / Komisija* (EU:T:2011:68) 322 punkte Bendrasis Teismas pripažino, kad šio sprendimo 66 punkte minėtas Sprendimas *Tokai Carbon ir kt. / Komisija* (EU:T:2004:118), kuriuo šioje byloje remiasi ieškovė, yra nereikšmingas, nes jis buvo priimtas kitomis faktinėmis aplinkybėmis.

192 Tokiomis aplinkybėmis reikia daryti išvadą, kad atgrasomasis koeficientas ieškovei buvo nustatytas remiantis objektyviai pagrįstu metodu, ypač kiek tai susiję su Komisijos sprendimu ją priskirti prie atskiros, o ne tos pačios kaip ABB kategorijos.

193 Todėl reikia atmesti kaltinimą, susijusį su vienodo požiūrio ir proporcingumo principų pažeidimu.

194 Taigi, kadangi ieškovei nebuvo taikytas nevienodas požiūris, Komisija neprivalėjo pateikti konkretaus pagrindimo dėl jai skirto atgrasomojo koeficiento nustatymo.

195 Be to, kaip jau minėta šio sprendimo 70 punkte, remiantis šio sprendimo 70 punkte minėto Sprendimo *Siemens / Komisija* (EU:T:2011:68) 310–317 punktais darytina išvada, kad 2007 m. sprendimo 491 konstatuojamojoje dalyje Komisija išdėstė pakankamai duomenų, į kuriuos atsižvelgė padidindama pradinius baudos dydžius siekdama atgrasomojo poveikio. Kadangi šis konstatavimas gali būti pritaikytas ginčijamame sprendime ieškovei nustatytam atgrasomajam koeficientui, darytina išvada, kad ieškovė galėjo žinoti šio padidinimo pagrindimą, kiek tai susiję su pradiniu jai skirtos baudos dyžiu, ir ginti savo teises, o Bendrasis Teismas gali vykdyti kontrolę.

196 Todėl bet kuriuo atveju reikia atmesti kaltinimą, susijusį su pareigos motyvuoti pažeidimu, ir visą ieškinio antrąjį pagrindą.

197 Kadangi visi pagrindiniam prašymui pagrįsti pateikti pagrindai atmesti, reikia atmesti visą prašymą.

Dėl papildomo reikalavimo sumažinti baudos dydį

198 Pateiktame papildome reikalavime ieškovė Bendrojo Teismo prašo pakeisti ginčijamo sprendimo 1 straipsnį ir panaikinti arba, to nepadarius, sumažinti jai skirtos baudos dydį.

199 Dėl šio aspekto reikia pažymėti, kad papildomas reikalavimas nepagrįstas kitais pagrindais ar argumentais nei nurodytieji pagrindiniam reikalavimui pagrįsti. Todėl, atsižvelgdamas į išdėstytus argumentus ir šioje byloje nesant kitų įrodymų, kuriais remiantis būtų galima panaikinti arba, to nepadarius, sumažinti ieškovei skirtos baudos dydį, Bendrasis Teismas, naudodamasis jam suteikta neribota jurisdikcija, neturi patenkinti papildomo reikalavimo.

200 Todėl reikia atmesti visą ieškinį.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

201 Pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to prašė. Kadangi ieškovė bylą pralaimėjo, reikia jai nurodyti padengti bylinėjimosi išlaidas, kaip to prašė Komisija.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (pirmoji kolegija)

nusprendžia:

1. Atmesti ieškinį.

2. Priteisti iš *Mitsubishi Electric Corp.* bylinėjimosi išlaidas.

Kanninen Pelikánová Buttigieg

Paskelbta 2016 m. sausio 19 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.

Turinys

Ginčo aplinkybės 1

Procesas ir šalių reikalavimai 4

Dėl teisės 4

Dėl pagrindinio prašymo panaikinti ginčijamą sprendimą 4

Dėl ieškinio pirmojo pagrindo, susijusio su pareigos motyvuoti, gero administravimo principo ir ieškovės teisės į gynybą pažeidimu 5

– Dėl kaltinimų, susijusių su ieškovės teisės į gynybą pažeidimu 6

– Dėl kaltinimų, susijusių su ginčijamo sprendimo motyvavimu 7

Dėl ieškinio septintojo pagrindo, susijusio su pareigos motyvuoti ir ieškovės teisės į gynybą pažeidimu, kiek tai susiję su TM T&D pradinio baudos dydžio proporcijų, kurias reikia paskirstyti ieškovei ir Toshiba, nustatymu 10

Dėl ieškinio devintojo pagrindo, susijusio su pareigos motyvuoti ir ieškovės teisės į gynybą pažeidimu, kiek tai susiję su pradinio baudos dydžio skyrimo ieškovei už laikotarpį iki TM T&D įsteigimo metodu 11

Dėl ieškinio aštuntojo pagrindo, susijusio su vienodo požiūrio principo ir proporcingumo principo pažeidimu, kiek tai susiję su pradinio baudos dydžio skyrimo ieškovei už laikotarpį iki TM T&D įsteigimo metodu 13

Dėl ieškinio šeštojo pagrindo, susijusio su vienodo požiūrio principo ir proporcingumo principo pažeidimu nustatant TM T&D pradinio baudos dydžio proporcijas, kurias reikia paskirstyti ieškovei ir Toshiba 15

Dėl ieškinio trečiojo pagrindo, susijusio su proporcingumo principo pažeidimu dėl to, jog Komisija ieškovei skirtos baudos dydį apskaičiavo taip pat kaip Europos gamintojams skirtų baudų dydį 17

Dėl ieškinio ketvirtojo pagrindo, susijusio su tuo, kad, nustatydama ieškovės elgesio įtaką ir apskaičiuodama jai skirtą baudą, Komisija padarė klaidą neatsižvelgdama į techninius ir ekonominius įrodymus 19

Dėl ieškinio antrojo pagrindo, susijusio su pareigos motyvuoti, vienodo požiūrio principo ir proporcingumo principo, kiek jie susiję su atgrasomojo koeficiento apskaičiavimu, pažeidimu 22

Dėl papildomo reikalavimo sumažinti baudos dydį 23

Dėl bylinėjimosi išlaidų 23